

Treball de fi de grau

Títol

Autor/a

Tutor/a

Departament

Grau

Tipus de TFG

Data

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

Castellà:

Anglès:

Autor/a:

Tutor/a:

Curs:

Grau:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès:

A l'Aida, per la paciència i l'ajuda
A la gent maca del futbolcat, per fer-ho fàcil
I al temps, perquè no volia avançar i ens hem
enemistat, però al final ha acabat passant

Índex

1. Introducció i presentació del projecte	2
1.1. Objectiu, contingut i destinataris	2
1.2 Justificació i motivacions.....	3
2. Contextualització.....	4
3. Marc Teòric	5
4. Fases del treball i desenvolupament.....	16
5. Metodologia	17
5.1 Entrevistes	17
5.2 Revisió documental	17
5.3 Pràctica: Elaboració del documental.....	17
5.4 Programes informàtics	18
6. Projecte de pre-producció, producció i post-producció	18
6.1 Pre-producció: Selecció d'entrevistats.....	18
6.2 Pre-producció: Cronograma	22
6.3 Pre-producció: Equip i suports	22
6.4 Pre-producció: Pressupost	23
6.5 Producció: Incidències.....	24
6.6 Producció: Projecte de muntatge	25
6.7 Producció: Escaleta tècnica	25
6.8 Post-producció: Comercialització.....	37
7. Conclusions.....	38
8. Bibliografia	40
Annex: Transcripció de les entrevistes.....	43

1. Introducció i presentació del projecte

El projecte audiovisual d'aquest treball de final de grau consisteix en la producció d'una peça periodística de tipus documental que tracti l'evolució que ha sofert la cobertura mediàtica del futbol català arran del sorgiment dels mitjans digitals. La història es nodrirà, principalment, de les entrevistes directes amb les persones més influents en aquests nous mitjans i en les converses amb representants dels mitjans tradicionals que ens explicaran quins canvis s'han produït en les seves rutines. A més, seria interessant la possibilitat d'introduir-hi la veu dels protagonistes.

El reportatge té dues parts clarament definides: en primer lloc, faré una petita introducció al concepte de futbol català: d'on ve, quina història hi ha al darrere i quins equips són els més destacats. Amb aquest fil conductor pretenc arribar fins a la dècada dels 80 i els 90 per fer una petita pausa i parlar amb els primers entrevistats que expliquin com eren les rutines periodístiques de l'època. Un cop tancat aquest punt, arriba la segona meitat del documental, on hi ha la gran part del contingut. Amb un salt que mostri diferències entre les imatges de finals dels 90 i les actuals, passant per les de la primera dècada dels 2000, vull valorar l'evolució de públic que han tingut els principals camps i com, de cop i volta, han començat a aparèixer mitjans digitals. *FutbolCatalunya* en primer lloc, l'aposta (potser insuficient) dels mitjans tradicionals als seus webs, la dedicació que hi tenien *TV3*, *Com Ràdio* i *Ràdio Marca* i l'arribada del gran gruix de portals webs de dedicació específica: *LaJornada.cat*, *Tercera.cat*, *El blog de l'Hospi* o *GolCat*, entre d'altres. Amb aquest mapa totalment desplegat, vull aprofundir en el que ha suposat, pels mitjans tradicionals, l'aparició d'aquests mitjans. A més, destacar els nous rols periodístics que han aparegut (o s'han incorporat) en els clubs del futbol català. Les conclusions seran de l'espectador i, en cap cas, inclourem una secció d'aquestes característiques en el documental, tot i que sí que n'hi haurà una al final d'aquest document.

1.1. Objectiu, contingut i destinataris

El principal objectiu d'aquest treball consisteix a fer una radiografia del panorama mediàtic al voltant del futbol català. Quins mitjans hi ha, quin seguiment fan de les diverses categories, per què van sorgir i, sobretot, com han afectat els mitjans tradicionals, que s'han hagut de reinventar arran de l'augment de la presència dels

suports digitals. A més, vull fer una valoració crítica de la figura del cap de premsa, cada dia més habitual en els clubs no professionals però encara poc treballada en termes periodístics i comunicatius.

El contingut d'aquest treball es basarà, gairebé de forma exclusiva, en el resultat de les entrevistes amb els principals protagonistes d'aquest canvi mediàtic entorn del futbol català. Tota aquesta tasca està destinada, en primer lloc, als periodistes, que haurien d'analitzar de forma seriosa l'impacte del tractament exclusiu d'un nínxol de mercat en termes digitals i, en segon terme, als seguidors i protagonistes del futbol català que vulguin conèixer els canvis que ha viscut aquest submón en el nou segle i quin impacte real ha tingut en la seva difusió quan anava de baixa a principis dels 2000.

El volum de mitjans de comunicació ha fet replantejar-se coses als mitjans tradicionals? Han provocat que tornin a donar cobertura al futbol català? I què han hagut de fer els clubs per adaptar-se a l'augment de la demanda d'informació per part dels mitjans? Aquests només són alguns dels punts que pretenem analitzar en aquest projecte de documental.

1.2 Justificació i motivacions

Considero que l'elaboració d'aquest projecte de documental (i el seu desenvolupament final, és clar) és molt necessari per als periodistes, cada cop més professionals, que treballen en l'entorn del futbol català i pels que els succeiran en les properes generacions. És essencial comprendre que aquest nivell de cobertura local és igualment necessari i cal tanta rigorositat i professionalització com en d'altres nivells del periodisme esportiu.

La motivació principal que m'empeny a fer aquesta recerca és la meva vinculació personal i professional amb aquest àmbit de l'esport. Des de fa sis temporades segueixo, en clau periodística, els equips i les competicions del futbol català, però des de la meva infantesa he estat seguidor constant de la Segona B i, especialment, de la Tercera Divisió, la categoria en què ha militat i milita l'equip en què em vaig formar com a jugador: el CE Europa. A més, m'agradaria tornar al futbol català el que m'ha donat fins ara, en forma d'un documental particularment dedicat i que pugui ser útil per a la resta de companys de professió, que resulti atractiu per aficionats i

protagonistes dels clubs i que pugui motivar l'interès de nous espectadors d'aquest futbol poc mediatitzat, però tan necessari pel desenvolupament social d'un barri o una vila.

2. Contextualització

D'ençà que el futbol va aterrar a Catalunya l'any 1898 amb la fundació del CF Palamós, les històries sobre futbol català i la seva actualitat l'han explicat sempre els mitjans tradicionals. Però abans de centrar-nos en les fonts, és important definir què entenem per futbol català (abreujat com a futbolcat) avui en dia. Si adaptéssim una de les cites més cèlebres del President de la Generalitat, Jordi Pujol, podríem dir que *és futbol català tot aquell que es juga a Catalunya*, però en l'actualitat, els clubs de l'elit futbolística s'han separat cada vegada més del món territorial i regional. És per això que quan parlarem d'ara endavant de futbol català, no ho farem, en cap cas, per referir-nos al FC Barcelona o al RCD Espanyol, els dos principals equips del país, més mediatitzats, i allunyats de les categories inferiors. En aquest projecte, les referències al futbol català englobaran exclusivament tots aquells clubs de Catalunya que militin a Segona B, Tercera o una categoria inferior, tot i tenir en compte la presència de tres equips catalans humils al futbol professional de la Liga Adelante (Segona Divisió): Girona FC, Club Gimnàstic de Tarragona i UE Llagostera-Costa Brava.

Aquest futbol l'han explicat històricament els diaris que omplien pàgines del seu dia a dia amb informacions dels equips i cròniques dels partits, i a poc a poc, l'aparició de revistes especialitzades contribuïen a ampliar la informació de la premsa diària escrita. La ràdio ha estat sempre un molt bon conductor de l'actualitat futbolística de Catalunya, tant en l'àmbit nacional com local, ja que són moltes les emissores que han dedicat hores de la seva graella a informar sobre futbol català o narrar partits de categories territorials.

L'arribada de TV3 i els canals de televisió locals o comarcals també van donar un nou impuls al futbol català, que va poder veure's televisat en diverses ocasions. Una de les fites més destacades és la de les emissions en directe dels partits de Copa Catalunya, una competició en què els equips més modestos tenien la possibilitat d'enfrontar-se als dos grans equips de Catalunya. Amb el pas del temps, van anar

apareixent programes especialitzats en futbol català, com el Futbol.cat de Televisió de Catalunya, però no va ser fins a la penetració d'Internet quan el futbol català va augmentar la capacitat de cobertura i de mitjans al seu voltant.

L'any 2001, FutbolCatalunya.com era el primer portal web dedicat exclusivament al futbol català, i aviat el van seguir les primeres webs oficials de clubs, com el cas del ceeuropa.cat. Anys més tard van néixer nous mitjans i plataformes de difusió com LaJornada.cat, Tercera.cat o el Blog de l'Hospi. Però què ha dut la xarxa al futbol català? I, el més important, li ha pres alguna cosa?

Els camps de futbol, que estaven plens a vessar en els temps del blanc-i-negre, ja no tenen el mateix aspecte a la graderia quan els jugadors salten al terreny de joc. Durant els anys 2000 l'assistència als partits va decaure en picat, i els mitjans tradicionals feien cada cop menys cas al futbol regional, engolit, especialment pel FC Barcelona. L'aparició de portals web va tornar a obrir la porta a la mediatització del futbol català, que intenta renéixer en una segona etapa daurada, que encara no ha acabat d'arribar.

3. Marc Teòric

Mitjans i futbol

Per tal de poder comprendre si els mitjans de comunicació tenen influència sobre el futbol català, és imprescindible entendre quin és el poder transformador del sistema mediàtic. És evident que en un entorn global no tothom es veurà afectat de la mateixa manera, però la tradició i cultura catòlica ha fet dels països mediterranis europeus una zona en què les estructures polítiques i socials ha estat molt similars més enllà de les fronteres. És per això que per comprendre aquest poder dels Mass Media, ens hem fixat en el documental d'Erik Gandini *Videocrazy – Basta apparire*. En el film, el director explica la importància que han tingut els mitjans de comunicació per a Silvio Berlusconi, amo del 90% de la televisió italiana i president del país en diverses legislatures. Gandini destaca que "Itàlia és un país dominat per la televisió"¹ i incideix en què amb ella "Berlusconi aconsegueix estar present a tot arreu, encara que ell no surti, perquè tothom adora la seva televisió i hi vol formar

¹ GANDINI, ERIK. (2009). *Videocrazy – Basta Apparire* [Vídeo]

part”². De la mateixa manera que el líder italià es va convertir en una figura omnipresent del panorama televisiu italià, si ho extrapolem als esports (o al futbol) a Catalunya, veiem com la presència constant del FC Barcelona en aquest mitjà ha anat reduint progressivament el temps per a d’altres clubs, fins i tot de l’Espanyol, també de Primera Divisió, i d’altres esports. L’exemple, és vàlid també per Espanya, on són Real Madrid i Barcelona els qui gaudeixen de tot el protagonisme a la televisió. Gandini mostra en el seu documental l’experiència d’en Ricky, un jove que ha dedicat la seva existència a convertir-se en un personatge famós gràcies a l’impuls de la televisió. Per aconseguir-ho, decideix adoptar dues personalitats en si mateix i barrejar-les: Ricky Martin i Bruce Lee. “Des de que era molt petit i veia en Bruce Lee a la televisió vaig poder començar a practicar karate”³, explica. Una mostra de com n’és d’influent tot allò que apareix a la televisió. De la mateixa manera que el jove entrevistat a Videocrazy es converteix en el que vol la massa, els diaris en paper també van anar canviant a poc a poc el seu estil per adaptar-se a la nova oferta televisiva i conseqüent demanda de la gent: El FC Barcelona.

D’aquesta manera, a Catalunya, el Barça ha engolit tot el futbol al seu voltant gràcies a la seva presència als mitjans de comunicació, i ho ha fet aconseguint fins i tot importància política al marge de la política. El productor estrella de Berlusconi, Lele Morera, explica en el documental d’Erik Gandini, la importància que ha adquirit la televisió (i que és extrapolable als mitjans de masses): “Sense la televisió no podríem fer res. És una capsa màgica que acompanya a totes les famílies i ensenya les coses més populars. N’hi ha prou amb mirar-la”⁴. Si pensem en futbol català, ens n’adonem que amb la desinformació progressiva de diaris, ràdios i televisions de masses sobre les categories més locals, el públic ha anat deixant de banda el futbol de proximitat per centrar-se exclusivament en el FC Barcelona, únic protagonista de l’actualitat i cap visible exclusiu de l’esport rei a casa nostra.

Això, ha dut al futbol català pràcticament a l’oblit. Grans capçaleres com Mundo Deportivo o Sport hi dediquen cada cop menys espai, i a la televisió i la ràdio, només els mitjans locals esmenten els clubs de futbol català. D’aquesta manera, ens trobem en un panorama en què els mitjans digitals, sovint sense recursos econòmics, són els

² GANDINI, ERIK. (2009). *Videocrazy – Basta Apparire [Vídeo]*

³ GANDINI, ERIK. (2009). *Videocrazy – Basta Apparire [Vídeo]*

⁴ GANDINI, ERIK. (2009). *Videocrazy – Basta Apparire [Vídeo]*

principals encarregats d'informar sobre futbol català, d'una banda, i els mitjans tradicionals locals/municipals, el qui ho fan com a servei públic.

Per comprovar-ho, he elaborat un llistat amb la presència de continguts relacionats amb el primer equip de futbol del FC Barcelona i els que parlen de futbol català, a partir dels tres principals diaris: Mundo Deportivo, Sport i L'Esportiu. Un llistat que, ahora, compararé amb els dos principals espais informatius de Barcelona Televisió (Info Migdia i Info Vespre) i els seus programes esportius, ja que és una de les cadenes de televisió que més importància dóna a les categories modestes del futbol.

Taula 1: Comparació de la cobertura de FC Barcelona i futbol català als tres grans diaris en paper

	Mundo Deportivo		Sport		L'Esportiu	
	Barça	#futbolcat	Barça	#futbolcat	Barça	#futbolcat
09/05/2016	19 pàgines (1 portada) +2 publicitat	5 pàgines (4 resultats)	23 pàgines (1 portada) +1 publicitat	8 pàgines (suplement; 1 portada, 4 resultats)	9 pàgines (1 portada)	9 pàgines (4'5 resultats)
10/05/2016	16 pàgines (1 portada) +2 publicitat	12 pàgines (suplement; 1 portada, 1 foto, 5 resultats)	14 pàgines (1 portada)	8 pàgines (suplement; 1 portada, 1 foto, 2 resultats)	7 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	2 pàgines
11/05/2016	17 pàgines (1 portada, 1 contraportada) +2 publicitat	0 pàgines	17 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	1 pàgina	7 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	3 pàgines
12/05/2016	19 pàgines (1 portada, 1 contraportada) +2 publicitat	0'5 pàgines	15 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	0.5 pàgines	7 pàgines (1 portada)	3 pàgines
13/05/2016	19 pàgines (1 portada, 1 contraportada) +2 publicitat	1'5 pàgines	15 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	1 pàgina	7 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	2 pàgines
14/05/2016	15 pàgines (1 portada, 1 contraportada) +1 publicitat	2 pàgines	18 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	2 pàgines (1 horaris)	8 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	3 pàgines
15/05/2016	19 pàgines (1 portada) + 2 publicitat	3 pàgines	26 pàgines (1 portada, 2 fotos)	2 pàgines	17 pàgines (1 portada, 1 contraportada)	5 pàgines
TOTAL	124 pàgines +13 publicitat	24 pàgines	128 pàgines	22'5 pàgines	62 pàgines	27 pàgines
SUMA TOTAL	FC Barcelona: 314 pàgines (+13 publicitat) #futbolcat: 73'5 pàgines					

Font: Elaboració pròpia a partir de les edicions de Barcelona dels diaris Mundo Deportivo, Sport i l'Esportiu de Catalunya, publicats entre el dilluns 9 de maig de 2016 i el diumenge 15 de maig de 2016

Taula 2: Comparació del temps que Barcelona Televisió destina al FC Barcelona i al futbol català

BARCELONA TELEVISIÓ DIA	TEMPS	
	FCB	#futbolcat
09/05/2016	3'41" Info Migdia 0'26" Info Vespre 59'54" La Porteria 1h 01' 01"	3'41" Info Migdia 4'07" Info Vespre 6'20" La Porteria 14' 08"
10/05/2016	1'06" Info Migdia 1'02" Info Vespre 2'08"	3'15" Info Migdia 1'53" Info Vespre 5'08"
11/05/2016	0'28" Info Migdia 0" – Info Vespre 0'28"	0'37" Info Migdia 2'39" Info Vespre 3'16"
12/05/2016	0'49" Info Migdia 0'45" Info Vespre 1'34"	1'04" Info Migdia 1'28" Info Vespre 2'32"
13/05/2016	2'44" Info Migdia 2'44 Info Vespre 5'28"	1'23" Info Migdia 1'49" Info Vespre 3'12"
14/05/2016	2'58" Info Migdia 9'41" Info Vespre 12'39"	1'24 Info Migdia 2'28" Info Vespre 3'52"
15/05/2016	3'25" Info Migdia 9'31" BTV Esports 12'56"	2h 06'21" El Partit de BTV 3'04" Info Migdia 11'46" BTV Esports 2h 21'11"
TOTAL SETMANA	1h 36'14"	2h 53'19"

Font: Elaboració pròpia a partir del seguiment i visualització completa dels informatius complets (Ed.Migdia i Vespre) de Barcelona Televisió entre el dilluns 9 de maig de 2016 i el diumenge 15 de maig de 2016. A més, també s'inclouen dades dels dos programes esportius (La Porteria i BTV Esports) i de la retransmissió en directe del Partit de Tercera Divisió que BTV emet cada diumenge

Amb les dades obtingudes de l'anàlisi dels quatre mitjans (tres diaris esportius nacionals i la televisió local de Barcelona) ens podem començar a fer a la idea que la cobertura mediàtica del futbol català neix més com a servei públic, que no pas com a interès empresarial.

Els dos grans diaris, Mundo Deportivo i Sport, dediquen poc espai de qualitat al futbol català (Mundo Deportivo, 24 pàgines en 7 dies, 9 de les quals són de resultats i una altra fotogràfica, i no de contingut | Sport: 22'5 pàgines en 7 dies, 6 de les quals de resultats, 1 d'horaris i l'altra fotogràfica).

L'Esportiu, un diari amb un caràcter marcadament nacionalista català, en canvi, redueix les pàgines de Barça (també té menys pàgines en el total de la seva edició), però amplia l'espai per a d'altres esports. Al futbol català, hi dedica 27 pàgines en 7 dies, amb només 4 de resultats. El que fa que la resta siguin de contingut de qualitat, com entrevistes, reportatges o informació d'actualitat.

És per aquest caràcter marcadament catalanista i l'aposta pel món local de L'Esportiu que el futbol modest té més presència i està més cuidat que a les altres dues grans capçaleres en paper.

Si fem una comparació, observem que entre Mundo Deportivo i Sport, el futbol català es queda amb 28'5 pàgines de qualitat i l'Esportiu n'aporta 23. Gairebé la mateixa quantitat que les altres dues capçaleres juntes. En aquest sentit, a més, és important destacar que mentre l'Esportiu publica 200 pàgines setmanals, per les 384 de Mundo Deportivo i les 344 d'Sport.

Si girem el cap en direcció a la televisió i ens fixem en els principals espais informatius i esportius de Barcelona Televisió, un canal que ha d'informar tant del FC Barcelona, com dels seus equips de futbol modest, veiem que la tendència és inversa. En una setmana, el Barça ocupa poc més d'1'30h en 7 dies. Un espai força crescut perquè coincideix amb el post-partit del Barcelona-Espanyol i amb la consecució del títol de lliga per part de l'entitat blaugrana. Tot i això, el futbol català segueix guanyant en temps, especialment gràcies a les dues hores de retransmissió del diumenge. Això, dona al futbol català un espai total 2'53h. A més, si només sumem els informatius, BTV destina als continguts sobre futbol català més temps en 5 de 7 dies, que no pas al FC Barcelona.

Espectacularització esportiva

Un altre punt a tenir en compte en aquest sentit és el de l'espectacularització de l'esport, que ha anat guanyant pes amb el pas dels anys fent que resultin més interessants les notícies sobre polèmiques i la vida dels futbolistes, que les que informen de fets merament esportius. A més, l'aparició de programes-tertúlia sobre futbol i d'altres que han tenyit de premsa rosa el futbol, han contribuït a generar una bola que ha amagat progressivament els clubs més modestos, tret de quan hi ha alguna desgràcia al seu voltant, però també, els que no són els dos grans (Barcelona i Real Madrid).

Sergi Ruiz Serret, en el seu Treball de Fi de Grau *Noves estratègies al periodisme esportiu audiovisual*, fa una anàlisi dels diversos gèneres i formats que s'usen al periodisme esportiu i destaca la tertúlia com "un dels gèneres més joves de periodisme esportiu"⁵ en què "s'imposa l'espectacle sobre els continguts"⁶. Una sentència gens allunyada de la descripció que en fa Mariano Cebrián Herreros al seu llibre *Géneros informativos audiovisuales: radio, televisión, periodismo gráfico, cine, vídeo*: "L'ambient d'amiguisme creat per la tertúlia estableix una comunicació més fluïda i espontània, en la qual s'hi combinen la reflexió, l'anàlisi, l'aportació de la informació amb la introducció de l'anècdota, el chascarrillo (sic) i la ironia"⁷. D'aquest gènere, Cebrián també destaca que els participants són persones que ja s'han popularitzat per d'altres coses, i no es fan un nom gràcies a les tertúlies: "no crea noves figures populars, sinó que s'aprofita de les que ja ho són"⁸. En altres paraules, la tertúlia aprofita la participació de personatges famosos que criden l'atenció del públic per qui són, més enllà del contingut de la mateixa. És per això que en les tertúlies, els participants no són tan experts com en els debats, perquè als mitjans de comunicació els tertulians tenen un lloc fix (de forma diària, setmanal o mensual), i tracten qualsevol qüestió que proposi el moderador. Això fomenta l'espectacularització de la informació, ja que, moltes vegades, els tertulians surten

⁵ RUIZ SERRET, SERGI. (2015). *Noves estratègies al periodisme esportiu audiovisual* (p.26). FCC-UAB

⁶ RUIZ SERRET, SERGI. (2015). *Noves estratègies al periodisme esportiu audiovisual* (p.27). FCC-UAB

⁷ CEBRIÁN HERREROS, MARIANO. (1992). *Géneros informativos audiovisuales: radio, televisión, periodismo gráfico, cine, vídeo*. Madrid : Ciencia 3 DL (p.346)

⁸ CEBRIÁN HERREROS, MARIANO. (1992). *Géneros informativos audiovisuales: radio, televisión, periodismo gráfico, cine, vídeo*. Madrid : Ciencia 3 DL (p.448)

del pas en temàtiques de les quals no són prou experts, amb comentaris que, com deia Cebrián Herreros, compten amb “l’anècdota, el chascarrillo (sic) i la ironia”.

Competència digital-tradicional: caldo de cultiu per l’espectacularització?

Més enllà de l’atmosfera que es crea en els programes de tertúlia esportiva, cal ser especialment incisius en la influència que el mercat digital ha pogut tenir sobre els mitjans tradicionals. I el més important de tot, és vital tenir clar que la competència rau en el grau de monetització que se’n fa dels continguts, i no de la seva qualitat periodística.

Amb els mitjans plenament integrats en la cultura de cercar el clic fàcil amb un titular sensacionalista o amb continguts relativament allunyats del seu *target* (diaris esportius dedicant espais de la seva edició digital a publicar fotos de models, esportistes femenines o xicotes d’esportistes masculins lleugeres de roba, per exemple), el consum de determinats continguts ha crescut gràcies a Internet. La necessitat de sumar clics i visites per augmentar els ingressos publicitaris han deteriorat fortament molts mitjans. Una tendència que, alhora, ha cridat l’atenció de les grans empreses, que ara es preocupen tant de ser a la xarxa, especialment en les xarxes socials, com al paper. Així ho exposen Melina Cerra, María José Morales i Sofía Otturri, en el seu assaig *Estrategias de comunicación, ¿tradicional vs. Digital?*, publicat a *Escritos en la Facultad* (núm. 90) de la Universidad de Palermo: “Mentre en un altre moment [a les marques] els preocupava que Clarín, La Nación o altres importants diaris nacionals publicuessin les seves notícies, ara estan més interessades per veure què se’n diu d’elles a Facebook, Twitter i d’altres xarxes socials”⁹. Unes xarxes socials, sovint monopolitzades pels mitjans digitals, que troben en elles el seu major nínxol de lectors potencials. Això, segons les autores, també ha complicat als anunciants la feina de triar on els convé més aparèixer: “La tasca de les empreses per poder triar un mitjà específic per pautar o per poder arribar de la millor manera als seus respectius *targets* és més complicada que mai”¹⁰. Tot i això, en aquest assaig fan especial referència a què el digital no ha enterrat el paper, ni els mitjans tradicionals, sinó que simplement han fomentat la necessitat de

⁹ CERRA, MELINA; MORALES, MARÍA JOSÉ; OTURRI, SOFÍA, María José Morales, Sofía Otturri. (Octubre 2013). *Estrategias de comunicación, ¿tradicional vs. Digital?*. Estudios de comunicación, 90, (p.19)

¹⁰ CERRA, MELINA; MORALES, MARÍA JOSÉ; OTURRI, SOFÍA, María José Morales, Sofía Otturri. (Octubre 2013). *Estrategias de comunicación, ¿tradicional vs. Digital?*. Estudios de comunicación, 90, (p.20)

convergència per a què el màrqueting dels anunciants sigui el millor camí, ja que els dos models poden conviure i conviuen: “No es parla de la mort del diari imprès, ni que la informació d’Internet no sigui verídica en la seva totalitat. Els rumors sempre seran una de les majors amenaces per la migració dels continguts del web, mantenint així viva la participació dels mitjans tradicionals. Gràcies a la seva trajectòria a través del temps, el sentiment de confiança i seguretat, de pertinença especialment, mantenen el seu consum viu, i no amb una participació mínima”¹¹.

És a dir, el fet que els mitjans digitals hagin explorat la via del sensacionalisme els dóna un major impacte d’audiència. Això, no sembla que hagi d’acabar amb els mitjans tradicionals, que generen més confiança que els digitals en molts usuaris, per bé que la seva tendència sigui la d’acostar-se a l’estil digital a l’hora d’intentar atraure espectadors i lectors.

El millor exemple el representen casos com El Chiringuito de Jugones o Deportes Cuatro, en el cas de l’esport televisiu, que juguen amb les xarxes socials mentre emeten per televisió, creant un efecte real de doble pantalla. Generen soroll digital gràcies a l’espectacularització en l’entorn tradicional. Un crit per als anunciants, que els dipositaran confiança tant a la pantalla de la televisió com a la de l’ordinador.

El futbol dóna audiència?

Fins ara, hem vist que aparèixer en televisió és imprescindible per existir i hem entès per què una tertúlia esportiva (o futbolística, més aviat) espectacularitza tant l’esport. És per això que l’omnipresència a Catalunya del FC Barcelona ha anat amagant progressivament els equips de futbol català, no només a la televisió, sinó també a la ràdio i a la premsa escrita, deixant així un forat de mercat que tracten d’omplir els portals d’Internet. Però, realment és viable generar tant de contingut sobre futbol?

Si ens fixem en l’estudi de Barlovento Comunicación, *Análisis Televisivo 2015*, podem observar com la programació de futbol domina la televisió espanyola. D’entre les 10 emissions més vistes de l’any, 6 corresponen a partits de futbol en obert i una, a una prèvia d’un partit de futbol. És important destacar que amb l’aparició de potents

¹¹ CERRA, MELINA; MORALES, MARÍA JOSÉ; OTURRI, SOFÍA, María José Morales, Sofía Otturri. (Octubre 2013). *Estrategias de comunicación, ¿tradicional vs. Digital?*. Estudios de comunicación, 90, (p.20)

canals de televisió de cable (emissió privada, per pagament), la presència de les principals competicions de futbol de l'Estat Espanyol, s'han vist fortament afectades i tenen molt poca presència en caràcter obert.

Només Eurovisió, en tercer lloc, i un partit de bàsquet i el seu post-partit han aconseguit colar-se en aquest TOP10. I si ampliem fins als 50 programes més vistos de tot l'any 2015, descobrim que 24 tenen relació directa amb el futbol.

Taula 3: Les 50 emissions més vistes a Espanya durant el 2015

R anking 50 emisiones m s vistas por cadenas

* Se colorean las emisiones según el género de programación al que corresponden.

n�	Título	Descripción	Cadena	Fecha	D�a/semana	Inicio	Fin	Género	Cuota	AM(000)
1	FUTBOLCHAMPI	AT.MADRID-R.M	La1	14/04/2015	Martes	20:46:16	22:33:23	DEPORTES	43.4	8,668
2	FUTBOLCHAMPI	JUVENTUS-R.MA	La1	05/05/2015	Martes	20:47:18	22:36:40	DEPORTES	43.1	8,143
3	EUROVISION:VO		La1	23/05/2015	Sábado	23:48:03	24:59:10	MUSICA	48.2	7,079
4	FUTBOLCHAMPI	JUVENTUS-BARC	La1	06/06/2015	S�bado	20:48:28	22:42:27	DEPORTES	47.7	6,740
5	DESAFIO CHAMF		La1	14/04/2015	Martes	20:00:06	22:36:31	DEPORTES	39.5	6,659
6	FUTBOLCHAMPI	R.MADRID-PARI	A3	03/11/2015	Martes	20:46:01	22:38:37	DEPORTES	34.5	6,582
7	POST BALONCES	ESPAÑA-LITUAN	T3	20/09/2015	Domingo	20:43:51	21:27:10	DEPORTES	40.1	6,443
8	FUTBOLCHAMPI	BAYERN MUNICH	La1	12/05/2015	Martes	20:43:42	22:37:48	DEPORTES	37	6,418
9	FUTBOLCOPA DI	ATH.BILBAO-BAR	T3	30/05/2015	Sábado	21:30:19	23:20:13	DEPORTES	41.1	6,322
10	BALONCESTO:EL	ESPAÑA-LITUAN	T3	20/09/2015	Domingo	19:03:07	20:43:51	DEPORTES	44.5	6,148
11	FUTBOLCHAMPI	R.MADRID-SCHA	La1	10/03/2015	Martes	20:43:26	22:33:18	DEPORTES	31.9	6,090
12	EL PEUCOLON	THE KARATE KID	A3	01/01/2015	Jueves	22:14:42	24:51:05	FICCION	34.5	6,031
13	FESTIVAL EUROV		La1	23/05/2015	Sábado	21:00:06	23:00:56	MUSICA	39.3	5,958
14	PENALTS FUTBOL	AT.MADRID-BAY	La1	17/03/2015	Martes	23:18:29	23:29:48	DEPORTES	29.5	5,904
15	MOTOCICLISMO	G.P.COMUNIDAT	T3	08/11/2015	Domingo	14:00:57	14:46:57	DEPORTES	53.5	5,903
16	FUTBOLSUPERO	BARCELONA-ATH	T3	17/08/2015	Lunes	22:00:34	23:50:56	DEPORTES	38.3	5,760
17	DESAFIO CHAMF		La1	05/05/2015	Martes	19:46:51	22:37:21	DEPORTES	35.9	5,753
18	PRORROGA BALI	ESPAÑA-FRANCI	CUATRO	17/09/2015	Jueves	22:48:27	23:04:33	DEPORTES	29.2	5,729
19	PRORROGA FUTBOL	BARCELONA-SEL	A3	11/08/2015	Martes	22:35:40	23:16:15	DEPORTES	39.5	5,673
20	PRORROGA FUTBOL	AT.MADRID-BAY	La1	17/03/2015	Martes	22:39:08	23:18:29	DEPORTES	26.3	5,534
21	CINE	OCHO APELLIDO	T3	11/11/2015	Viernes	22:35:45	24:28:38	FICCION	30.8	5,359
22	ALLI ABAJO		A3	07/04/2015	Martes	22:42:43	23:53:55	FICCION	27.3	5,357
23	CHAMPIONS TOI		A3	03/11/2015	Martes	20:01:46	22:41:07	DEPORTES	30.5	5,345
24	FUTBOLCHAMPI	AT.MADRID-BAY	La1	17/03/2015	Martes	20:43:17	22:39:08	DEPORTES	27.4	5,319
25	FUTBOLCHAMPI	MANCHESTER CI	La1	24/02/2015	Martes	20:46:14	22:36:48	DEPORTES	26.1	5,312
26	SALVADOS	ALBERT Y PABLO	LA SEXTA	18/10/2015	Domingo	21:43:12	22:43:28	INFORMACK	23.2	5,214
27	FUTBOLCLASIFIC	UCRANIA-ESPA�	La1	12/10/2015	Lunes	20:43:14	22:34:37	DEPORTES	27.8	5,191
28	EL PRINCIPE	LAS MANOS ATA	T3	21/04/2015	Martes	22:37:50	24:03:50	FICCION	26.2	5,114
29	FUTBOLCLASIFIC	BIELORRUSIA-ES	La1	14/06/2015	Domingo	20:43:54	22:38:21	DEPORTES	28.8	5,058
30	70-EL DEBATE DE		A3	07/12/2015	Lunes	22:00:06	24:17:15	INFORMACK	26.2	5,027
31	FUTBOLCHAMPI	BARCELONA-PAI	La1	21/04/2015	Martes	20:43:36	22:34:43	DEPORTES	27.6	5,023
32	FUTBOLCHAMPI	BARCELONA-BAR	A3	29/09/2015	Martes	20:43:20	22:33:42	DEPORTES	27.9	5,012
33	FUTBOLCHAMPI	R.MADRID-SHAK	A3	15/09/2015	Martes	20:43:12	22:34:37	DEPORTES	28.9	4,998
34	POST FUTBOL:EL	DNIPRO-SEVILLA	CUATRO	27/05/2015	Viernes	22:38:16	22:58:52	DEPORTES	24.2	4,952
35	LA VOZ KIDS:FIN		T3	26/10/2015	Lunes	22:45:21	24:48:23	CONCURSOS	31.9	4,944
36	GH VIP		T3	26/03/2015	Jueves	22:33:46	23:53:32	CONCURSOS	35.9	4,919
37	FUTBOL:EUROPA	DNIPRO-SEVILLA	CUATRO	27/05/2015	Viernes	20:43:41	22:38:16	DEPORTES	29.7	4,894
38	EL PRINCIPE	OPERACION GAL	T3	26/05/2015	Martes	22:41:51	24:10:24	FICCION	24.7	4,885
39	EL PRINCIPE	EL REENCUENTRO	T3	14/04/2015	Martes	22:37:51	24:08:28	FICCION	24.7	4,883
40	EL PRINCIPE	QJQ POR QJQ	T3	12/05/2015	Martes	22:40:50	24:08:03	FICCION	24.7	4,799
41	DESAFIO CHAMF		La1	10/03/2015	Martes	20:00:12	22:33:50	DEPORTES	27.3	4,689
42	EL PRINCIPE	EL INTOCABLE	T3	05/05/2015	Martes	22:39:40	24:09:16	FICCION	23.6	4,683
43	LA VOZ KIDS:AU		T3	14/09/2015	Lunes	22:46:07	24:34:46	CONCURSOS	29.2	4,653
44	LA VOZ:AUDIOIO		T3	30/03/2015	Lunes	22:40:11	24:31:47	CONCURSOS	26.9	4,630
45	SALVADOS	ALO ESPE	LA SEXTA	08/02/2015	Domingo	21:41:26	22:25:27	INFORMACK	21.2	4,635
46	ALLI ABAJO	HABITACION 16	A3	14/04/2015	Martes	22:40:10	23:53:04	FICCION	22.7	4,615
47	DESAFIO CHAMF		La1	12/05/2015	Martes	19:48:26	22:38:35	DEPORTES	31.2	4,614
48	EL PRINCIPE	MEDIAS VERDAD	T3	19/05/2015	Martes	22:42:48	24:10:27	FICCION	23.8	4,610
49	VELVET	UNA BODA Y UN	A3	23/02/2015	Lunes	22:47:16	24:16:11	FICCION	24.7	4,607
50	LA VOZ:AUDIOIO		T3	23/03/2015	Lunes	22:40:10	23:02:46	CONCURSOS	28.1	4,591

Font: Barlovento Comunicación – An lisis televisivo 2015

La televisión ha votat pel futbol, i ho ha fet pel de l'elit. Mentre aquesta t nica no comenci a variar, l'espai del futbol modest seguirà als mitjans locals i a la xarxa.

4. Fases del treball i desenvolupament

Les fases mitjançant les quals es desenvoluparà el projecte de peça documental es compon de cinc punts bàsics.

- a)** Selecció dels mitjans tradicionals i digitals amb més influència sobre el panorama del futbol català

Consisteix a fer una tria, segons dedicació, dels mitjans que tracten el futbol català i que considerem importants pel desenvolupament d'aquest projecte.

- b)** Revisió històrica de mitjans dedicats i nombre d'espectadors als camps

Aquest punt consisteix a donar un cop d'ull al passat, a partir d'entrevistes amb experts, i conèixer quins mitjans es dedicaven a parlar de futbol català abans d'aquest segle i quina ha estat l'evolució de públic als camps en els darrers anys

- c)** Recull de les dades d'audiència dels mitjans tradicionals i digitals amb dedicació pel futbol català (OJD+Entrevistes) i revisió de seguidors a les xarxes socials (Facebook+Twitter)

En aquest apartat simplement recolliré les dades d'audiència que proporcioni l'OJD i les que em reconeguin els propis mitjans a partir de les entrevistes, ja que no tots els mitjans disposen de dades concretes segons programes (Per exemple, La Xarxa, no disposa de dades d'audiència de cap tipus, ja que s'emet en diversos mitjans locals de forma simultània). A més, recolliré el nombre de seguidors a les xarxes locals dels mitjans triats

- d)** Entrevistes amb diversos actors vinculats a la comunicació del futbol català

Elaboració d'entrevistes amb els periodistes triats dels mitjans seleccionats per conèixer com és el tractament que donen al futbol català en el si del seu mitjà

- e)** Elaboració d'un relat periodístic de caràcter documental sobre l'evolució que ha sofert la cobertura mediàtica del futbol català arran de l'aparició dels mitjans digitals, quines n'han estat les conseqüències en el seu seguiment i com ha afectat els mitjans tradicionals

Aquest apartat és la culminació de tota la feina, elaborant un reportatge de caràcter documental sobre la temàtica que ocupa aquest projecte

Aquests apartats es distribuïran en dues fases, la de pre-producció i la de producció, a la qual s'hi afegirà una tercera, la fase de post-producció. En les dues primeres fases es parlarà especial atenció al procés de selecció de mitjans i entrevistats que els representin, al cronograma i al pressupost disponible per la seva elaboració, que condicionarà l'equip utilitzat.

5. Metodologia

5.1 Entrevistes

El pilar d'aquest treball seran les entrevistes qualitatives que realitzaré a diversos experts en la comunicació al voltant del futbol català, pels seus anys d'experiència, tant en l'àmbit del paper, com en el digital. Unes entrevistes que m'aportaran un punt de vista imprescindible per tal de poder conèixer a fons tot allò que es fa en els mitjans de comunicació, per entendre i comprendre posicions i línies editorials vers el futbol català. A més, pel que fa als mitjans digitals, esbrinarem el motiu de la seva aparició, i quina relació guarden amb els mitjans tradicionals.

Com a darrer punt, serà interessant parlar també amb aquells professionals de la comunicació que tracten el futbol català, allunyats dels mitjans de comunicació, d'una forma diferent, des del gabinet de premsa d'un club o oferint fotografies a clubs i mitjans.

5.2 Revisió documental

Per poder preparar aquestes entrevistes serà imprescindible fer una revisió documental al voltant del futbolcat. Consultar a fons tots els mitjans de comunicació que prendran part d'aquest projecte. A més, és molt important revisar l'evolució que han sofert al llarg del temps, per tal de poder fer un plantejament d'entrevista que permeti interpel·lar amb coneixement els entrevistats si alguna de les respostes condueix a una nova qüestió de la qual en pugui treure prou suc.

5.3 Pràctica: Elaboració del documental

Un cop els punts 5.1 i 5.2 estiguin superats caldrà dur a terme les entrevistes en un espai adient que permeti la bona il·luminació i sonorització de l'entrevistat. Els plans, amb una sola càmera, seran plans mitjos, amb l'entrevistat assegut. Per

elaborar aquest documental necessitaré una càmera que gravi en vídeo HD, un micròfon de corbata, un trípode i una claqueta com a elements bàsics.

Un cop totes les entrevistes s'hagin enregistrat, caldrà fer el muntatge del producte final.

5.4 Programes informàtics

Els programes informàtics que faré servir per l'elaboració d'aquest documental seran l'Adobe Photoshop i l'Adobe Premiere.

Amb el programa de fotografia (Photoshop) podré dissenyar les parts gràfiques estàtiques que han d'aparèixer en la imatge, com els chyrons dels diferents entrevistats i els rètols que continguin text.

Amb el d'edició de vídeo (Premiere) em dedicaré a fer el muntatge del que serà el producte final. Fent quadrar la imatge i el so enregistrat i afegint-hi tots els elements gràfics necessaris, creats prèviament amb Photoshop.

6. Projecte de pre-producció, producció i post-producció

6.1 Pre-producció: Selecció d'entrevistats

Per fer la selecció dels entrevistats m'he basat en diversos punts.

Per a fer la tria dels professionals dels clubs, he anat a cercar la figura del cap de premsa amb més anys consecutius en el mateix club i amb més trajectòria en l'ús del web.

Per a fer la tria dels mitjans, tant digitals com tradicionals, m'he basat en la constància en l'actualització del web, la seva trajectòria històrica i la incidència en la xarxa, és a dir el seu grau d'audiència digital.

Entrevistes com a font informativa per l'elaboració de la pre-producció:

1. Àxel Aguilar (periodista de Mundo Deportivo)

L'entrevista a l'Àxel a Aguilar serà la primera en realitzar-se, ja que, en primer lloc, servirà de documentació per l'elaboració de la resta d'entrevistes i, en segon lloc, per conèixer el paper de Mundo Deportivo, el mitjà on treballa, al voltant del

futbol català. El diari esportiu amb vida més antic de l'Estat segueix donant cobertura al nostre futbol, tot i la seva especialització en el FC Barcelona

Entrevistats pre-seleccionats durant la producció del documental:

2. Àngel Garreta (cap de premsa CE Europa)

L'Àngel Garreta és el cap de premsa del CE Europa, el professional que més anys fa que realitza la seva tasca periodística al capdavant de la comunicació d'un club, de forma ininterrompuda. La seva experiència és bàsica per entendre la figura del cap de premsa, com va sorgir al voltant del futbol català, com ha evolucionat i per valorar cap a on es dirigeix

3. Rubèn Miró (periodista de l'Esportiu de Catalunya)

El periodista Rubèn Miró treballa en un dels mitjans tradicionals amb més dedicació pel futbol català. La seva aportació en el documental serà imprescindible per poder comprendre el paper de l'Esportiu enfront de Mundo Deportivo i l'Sport

4. Jordi Gastó (experiodista de l'Sport)

El periodista Jordi Gastó va treballar al diari Sport durant més de 20 anys, en la seva època de major glòria. L'Sport ha dedicat sempre un petit espai al futbol català i en Jordi Gastó és una veu autoritzada per explicar-nos quin ha estat aquest tractament i com ha evolucionat fins avui.

5. Lluís Cervelló (periodista TV3)

TV3 ha estat sempre la televisió de referència a Catalunya i, tot i que el futbol català potser no ha tingut tanta presència com es desitjaria, sí que compta amb un programa dedicat i transmissions de partits. La veu de la televisió pública és imprescindible per conèixer com ha anat evolucionant el tractament del futbol català al mitjà audiovisual

6. Albert Setó (Cap d'esports de Barcelona Televisió)

Amb la revolució digital de Barcelona Televisió, el futbol català ha anat adquirint protagonisme a poc a poc a la televisió pública barcelonina. El principal cap visible

d'aquesta aposta és l'Albert Setó, el seu cap d'esports, qui ens explicarà el per motiu d'aquesta tria i quins són els resultats.

7. Ricard Vicente (periodista de Ràdio Marca)

Ràdio Marca s'ha posicionat com una de les emissores de referència del futbol català. Ricard Vicente és el director del programa Marcador Catalunya, que cada diumenge des de fa més de 10 anys informa durant quatre hores dels partits que es disputen el diumenge al migdia. Amb Vicente sabrem per què Ràdio Marca fa aquesta aposta, per què la manté i què ha suposat per ells l'aparició dels digitals.

8. David Planella (fundador i director de LaJornada.cat)

El periodista David Planella (Ràdio Olot) va fundar el diari digital LaJornada.cat, el primer diari esportiu digital centrat exclusivament en l'esport català. El seu punt de vista serà vital per comprendre per què es va fer aquesta tria i quin paper hi va tenir el futbol català en l'aventura que va durar quatre anys, fins al seu tancament.

9. Manuel Segura (fundador i gestor de FutbolCatalunya.com)

FutbolCatalunya va néixer a principis dels 2000 i va ser el primer portal web dedicat exclusivament al futbol català. Pioners en la comunicació d'aquest futbol, la seva experiència serà clau per comprendre quina evolució ha patit la cobertura del futbol català al llarg d'aquest segle.

10. Cristian Garcia (gestor del Blog de l'Hospí)

El Blog de l'Hospí és un portal de referència per a tots els seguidors del CE L'Hospitalet, però també pels del grup 3 de la Segona Divisió B, on hi militen els equips catalans. L'entrevista amb en Cristian Garcia serà primordial per conèixer com ha canviat l'evolució de la cobertura d'una categoria que barreja el futbol català amb el d'altres punts de l'Estat, just abans de fer el salt al professionalisme.

11. Roger Sánchez (gestor de Tercera.cat i periodista de La Xarxa)

Com El Blog de l'Hospí, Tercera.cat és també un portal de referència en el futbol català, tot i que s'encarrega d'una categoria inferior a la Segona B. La Tercera Divisió: la màxima categoria amb equips únicament catalans. Conèixer per què en

Roger Sánchez va crear aquest blog, quina ha estat la seva evolució en les cinc temporades que duu actiu és imprescindible per entendre el tractament digital del futbol català, des d'un punt de vista menys mainstream. A més, en Roger Sánchez és periodista de La Xarxa, i ens explicarà també com treballa aquest mitjà amb el futbol català.

12. Gonzalo de Melo (fundador i director de Golcat.com)

El periodista Gonzalo de Melo va decidir crear una empresa quan va considerar que en el futbol català hi havia un nínxol de mercat. GolCat.com cobreix totes les categories del futbol català i ja fa tres temporades que està en marxa. La seva experiència ens permetrà conèixer si realment és viable parlar de futbol català en un mitjà de comunicació amb expectatives econòmiques.

13. Héctor Muñoz (gestor de Regionalfutbol.com)

Regionalfutbol tracta les categories inferiors del futbol català, històricament les més oblidades. Amb GolCat, a regionalfutbol és on més seguiment en fan i l'experiència del seu gestor és primordial per conèixer si la seva tasca ha ressonat en d'altres mitjans tradicionals i si actualment hi ha més seguiment per les darreres categories del futbol català.

14. Alex Gallardo (fotògraf FCF i CE l'Hospitalet)

L'Alex Gallardo és un fotògraf professional que s'ha especialitzat en fotografiar esport, concretament futbol català. A l'UE Castelldefels va iniciar la seva etapa com a fotògraf de club. Actualment, manté aquesta funció al CE l'Hospitalet, on segueix sent l'ull del club pel seus seguidors. A més, en Gallardo treballa per la Federació Catalana de Futbol i fotografia d'altres esdeveniments de major ressò (com La Liga o la Champions League). La seva experiència serà molt interessant per entendre l'impacte real que té el futbol català en els mitjans, i l'economia d'un treballador.

15. Albert Poch (exfutbolista i entrenador CE Europa)

L'Albert Poch és exfutbolista i actualment entrena el CE Europa, de Tercera Divisió. El seu testimoni és interessant per conèixer, en primera persona, com han

percebut els protagonistes del futbol català el canvi en la seva cobertura mediàtica.

6.2 Pre-producció: Cronograma

	GENER				FEBRER				MARÇ				ABRIL				MAIG			
SETMANA	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
Desenvolupament ideal inicial																				
Marc Teòric																				
Tria de mitjans																				
Tria d'entrevistats																				
Pressupost																				
Concertar entrevistes																				
Documentació																				
Elaboració d'entrevistes																				
Elaboració guió																				

6.3 Pre-producció: Equip i suports

L'equip que considero necessari i bàsic per elaborar aquest projecte és el següent:

1. Videocàmera amb gravació FullHD
2. Trípod
3. Micròfon de corbata
4. Gravadora (si no hi ha possibilitat de connectar el micròfon a la càmera)
5. Claqueta (si no hi ha possibilitat de connectar el micròfon a la càmera)

6.4 Pre-producció: Pressupost

La productora Expectativa Producciones y Comunicación SCP ha elaborat el següent pressupost per al lloguer de material (preu per dia):

OBJECTE	MODEL	QUANTITAT	PREU
Micròfon inalàmblic de corbata amb adaptador per a micròfon de mà	Sony UWP-V6	1	29,00€
Gravadora 4 canals	TASCAM DR-70D	1	24,00€
Trípode	BENRO KH25RM	1	22,00€
Càmera Reflex amb Gravació de vídeo FullHD	CANON EOS 550D	1	48,00€
Objectiu Zoom	CANON 18-55mm / F/3,5-5,6	1	11€
Subtotal			134,00€
IVA			21%
TOTAL			162,14€

El CE Europa, a través del seu cap de premsa, Àngel Garreta, ens cedeix com a espai per a realitzar les gravacions diversos punts del seu estadi: la Sala de premsa i trofeus, la tribuna principal, la graderia del camp i la zona de vestidors.

A banda del cost diari de 162'14€ del material, caldria afegir el del programari informàtic.

Caldria fer una compra de llicència d'ús d'Adobe Photoshop i Adobe Premiere per dos mesos cada un, amb un preu de 24'19€/mes cada un.

D'aquesta manera el cost total de la producció del documental seria la següent

SERVEI	PREU AMB IVA	QUANTITAT	COST TOTAL
Elements de rodatge	162,14	15	2.432,10€
Espai de rodatge	0	15	0€
Programari informàtic (mensual)	24.19 x 2	2	96,76€
TOTAL			2.528,86€

6.5 Producció: Incidències

Durant el rodatge he tingut tres incidències destacables a l'hora de concertar les entrevistes, i una altra en relació amb la recopilació de dades d'audiència.

De les 15 inicialment proposades, només se n'han pogut realitzar 12.

FutbolCatalunya ha declinat la invitació a participar en aquest projecte. A més, no ha hi ha hagut possibilitat de quadrar una cita que anés bé a totes les parts amb Ràdio Marca ni amb l'entrenador Albert Poch.

En un dels apartats pretenia recollir les dades d'audiència dels principals mitjans, segons OJD i entrevistes directes, però l'objectiu ha acabat incomplert. La concreció en futbol català fa molt difícil obtenir aquestes xifres tan específiques.

La Xarxa no té dades d'audiència perquè emet a través de diverses televisions locals i de proximitat, cosa que els fa impossible poder quantificar el nombre d'espectadors i oients.

Barcelona Televisió només rep les dades d'audiència quan un dels seus programes arriba al 0'2% de share. Una xifra encara llunyana pels programes (no informatius) en què hi ha continguts sobre futbol català.

De l'Esportiu no he pogut obtenir dades fiables, ja que és un diari que té més difusió encartat amb El Punt Avui+ que de venda en solitari, i no es pot quantificar l'impacte real d'aquest mitjà de forma individual.

De Mundo Deportivo i Sport sí que he trobat les dades que publica l'OJD.

Mundo Deportivo va tenir una difusió mitjana de 58.161 lectors diaris entre gener i desembre de 2015

Sport, va tenir una difusió mitjana de 54.751 lectors diaris entre gener i desembre de 2015.

Tot i això, aquestes xifres no ens serveixen per a res en el nostre projecte, ja que, com hem vist anteriorment, són dos diaris que donen molt poc espai al futbol català i és impossible quantificar els lectors reals.

D'entre els mitjans digitals que han pres part en aquest documental, les úniques dades d'audiència fiables són les de GolCat, perquè es realitzen amb el comptador de Google Analytics. El portal ha tingut una audiència de 277.781 usuaris entre els mesos de gener i març de 2016 i de 92.553 usuaris únics en el mateix període de temps.

En canvi, Tercera.cat i El Blog de l'Hospi obtenen les dades de Blogger, i no poden saber el nombre de visites úniques. Tot i així, entre gener i març de 2016, Tercera.cat ha tingut una audiència de 51.341 sessions. El Blog de l'Hospi 63.908 en el mateix període.

Tot i conèixer aquestes dades, el fet que ens falti precisió en la majoria de mitjans impedeix utilitzar-les per fer-ne un anàlisi profund.

6.6 Producció: Projecte de muntatge

El projecte de muntatge d'aquest documental es basa en fer un reportatge a base de les diferents declaracions de les dotze persones entrevistades, de forma que es generi un diàleg entre elles. Mentrestant, la veu en off i els grafismes aprofiten per incloure elements de dades (vinculades al marc teòric), i d'altres temes (com la importància dels mitjans de comunicació o la competència) que generin preguntes per ser respostes pels propis entrevistats.

El repartiment de declaracions no és equitatiu, sinó que es basa en el criteri de l'interès periodístic, per tal que el producte final sigui el més útil, clar i atractiu possible. Entre declaracions (totes elles, amb Pla Mig fix) i els grafismes, es faran servir imatges de recurs per acompanyar la veu en off. Totes aquestes imatges tenen una durada força considerable i estan fetes molt estàtiques a consciència, per expressar, metafòricament, que el futbol català no troba el seu moviment adequat mentre al seu voltat res no s'atura ni deixa de girar.

6.7 Producció: Escaleta tècnica

MINUTATGE	IMATGE EN PANTALLA/TIPUS DE PLA	CONTINGUT/AUDIO/MÚSIQUES
0"-3"	Negre	Silenci
3"-8"	Panoràmica: camp buit (Nou Sardenya)	Silenci
8"-13"	Fotografia estàtica del Nou Sardenya dels anys 60' amb Zoom In	So ambient: Dia de partit
13"-18"	Fotografia estàtica del Nou Sardenya dels anys 90' amb Zoom In	So ambient: Dia de partit
18"-23"	Fotografia estàtica del Nou Sardenya l'any 2016 amb Zoom In	So ambient: Dia de partit
23"-33"	Panoràmica: camp ple (Nou Sardenya)	So ambient: Dia de partit OFF: Darrere d'aquestes imatges s'hi amaga un canvi de quasi 60 anys en la societat. Sis dècades que han canviat la concepció del món, la cultura i l'oci de la societat catalana,
33"-41"	PG: Vestidors Nou Sardenya. Futbolistes preparant un partit.	So ambient OFF: Al darrere hi ha hagut també un sistema mediàtic que, com tot, ha variat. A les bambolines del futbol no hi ha només clubs, jugadors, entrenadors i aficionats.

41''-49''	PG: Bar Nou Sardanya. Aficionats comprant abans que comenci el partit	So ambient OFF: A tots ells, els acompanya un entramat de mitjans de comunicació que, d'alguna manera, els sustenta i dóna visibilitat.
49''-57''	Superposició dues fotografies del Nou Sardanya (anys 60-2016). Imatge estàtica.	OFF: Però què ha passat per trobar tantes diferències en dues imatges d'un mateix equip de futbol, en 60 anys de diferència?
57''-1'02''	Fotografia estàtica del Camp Nou dels anys 60' amb Zoom In	OFF: D'altres, no han notat la disminució en el seu nombre d'espectadors.
1'02''-1'11''	Fotografia estàtica del Camp Nou l'any 2016 amb Zoom In	OFF: Fins i tot, ara són clubs globals, amb milions de seguidors arreu del món. On és la diferència?
1'11''-1'26''	PM: Entrevista Rubèn Miro	"El Barça s'ho està menjant tot. És a dir, es menja Primera Divisió, altres esports... tot el que no era Barça ara és Barça. Fa mig segle la informació més local tenia més pes que ara. El Barça és un monstre molt gran i el futbol català no hi pot competir".
1'26''-1'34''	Títol sobre fons negre: La cobertura mediàtica del futbol català arran de l'aparició de mitjans digitals	Música: ILVCIA – Sir T. Weaver (0'00''-0'-08'')
1'34''-1'44''	PM: José David Muñoz narrant un gol per la sintonia d'El Prat Ràdio	So ambient Música PP: ILVCIA – Sir T. Weaver (0'08''-0'-18'')
1'44''-1'59''	PM: Entrevista Àxel Aguilar Chyron: Àxel Aguilar – Periodista de Mundo Deportivo i creador de la Futbolcatpèdia	"L'arribada dels portals digitals, l'arribada de Twitter al futbol català és una alegria perquè qui ho vol buscar ja sap on trobar-ho. Però els mitjans no volen cedir. Ells no consideren que perquè algú parli d'això, també hagin de fer-ho. Ells van a la seva".
1'59''-2'11''	Gràfic: Pàgines de totals de MD i Sport en 1 setmana – Pàgines dedicades a Barça – Pàgines dedicades a futbolcat	OFF: Els mitjans tradicionals en paper no ofereixen una cobertura suficient a tot allò que no gira al voltant del FC Barcelona, i el futbol català no n'és una excepció
2'11''-2'23''	PM: Entrevista Àxel Aguilar	"Fins a mitjans dels 60 hi ha una cobertura fidel. Llavors, es comença a parlar d'altres equips de primera. Cosa que abans no es feia tant. Es comença a donar prioritat a la resta d'equips que juguen amb el Barça, i si mires l'hemeroteca ho veus"
2'23''-3'03''	PM: Entrevista Jordi Gastó Chyron: Jordi Gastó – Ex-Periodista del diari Sport i director de REM Images	"Una de les etapes que millor recordo és del 90 fins al 2000 perquè l'Sport encara estava en format petit, el més petit que ha tingut mai i que era l'habitual de sempre, i llavors recordo que hi havia fins a 6 pàgines de futbol català, des de Segona

		fins a Tercera. El tractament era molt molt gran, un parell de pàgines per Segona A, Tercera... més importància de la que es dona avui dia. No hi havia encara aquesta polarització actual que pràcticament el futbol només existeix a l'elit, a nivell entre cometes de Barça-Madrid, Champions, Premier League... L'Sport és un diari que parla molt del Barça, però el futbol català tenia molta importància. Era una època molt bona. També el futbol català vivia un moment millor, amb més aficionats... Però és allò de l'ou i la gallina. Per què ha passat? Perquè el Barça s'ho ha menjat tot o perquè els mitjans han ajudat a què el Barça s'ho mengés tot? Una miqueta tot".
3'03"-3'15"	Gràfic: (3'03"-3'05") Pàgines de totals de MD i Sport en 1 setmana – Pàgines dedicades a Barça – Pàgines dedicades a futbolcat ... Superposició d'un segon Gràfic: Pàgines totals de l'Esportiu en 1 setmana- Pàgines dedicades a Barça – Pàgines dedicades a futbolcat	OFF: Però als mitjans de paper no tot són males notícies. L'Esportiu, amb moltes menys pàgines que Mundo Deportivo o Sport, presta força més interès pel futbol català
3'15"-3'33"	PM: Entrevista Rubèn Miró Chyron: Rubèn Miró – Periodista de l'Esportiu de Catalunya	"Tenim més vocació local, també pel futbol local, el futbol català. Li donem un altre tracte més proper, el mimem molt i ho fem de forma professional. Més proximitat que futbol català no hi ha res. I més amb la facilitat d'accés a les fonts, que volem aprofitar-ho per donar aquesta perspectiva i ho mimem igual que si fos Barça, Espanyol o qualsevol altra cosa"
3'33"-3'47"	PM: Entrevista Àxel Aguilar	"L'Esportiu ho està mimant molt bé, però el problema de l'Esportiu és que hi ha la mania de ningunejar-lo i no acaba d'entrar a la gent. L'Esportiu ve del Punt, que és un diari d'edicions locals que està molt ben assentat, però mai ha acabat de penetrar bé amb el salt a Barcelona"
3'47"-4'04"	PM: Entrevista Rubèn Miró	"En pàgines no competim en Barça, amb Mundo Deportivo ni Sport perquè és la nostra aposta editorial . Bàsicament és això. Creiem que hi ha una altra manera de fer periodisme i que es pot mimar altres coses que no siguin Barça, i som conscients que molts cops això et pot acabar costant difusió"
4'04"-4'11"	PD: Espectador llegint un diari en paper durant un partit de futbol al Nou Sardenya	OFF: La premsa impresa no és la que més informació dona del món del futbol

		català, però d'altres mitjans tradicionals també hi tenen presència.
4'11"-4'28"	Gràfic: Dades obtingudes per Barlovento Comunicació amb el top 50 i el top 10 de programes més vistos a Espanya durant el 2015	OFF: Segons les dades de Barlovento Comunicació, 24 dels 50 programes més vistos en televisió a Espanya durant el 2015 tenien continguts de futbol, i 7 dels 10 més vistos eren també futbolístics. Quin paper dóna TV3 al futbol català enmig d'aquesta situació?
4'28"-4'43"	PM: Entrevista Lluís Cervelló Chyron: Lluís Cervelló – Periodista de Televisió de Catalunya	"Pel mitjà on treballa és evident que és un servei públic, i a nivell d'interès està clar que el gran públic, al cap i a la fi, està en els esports d'elit i les grans competicions. Però per servei públic i propi interès, el futbol català ha de tenir també el seu moment de presència"
4'43"-5'05"	PM: Entrevista Albert Setó Chyron: Albert Setó – Periodista. Cap d'Esports de Barcelona Televisió	"M'encantaria que TV3 fes algun dia un partit de Tercera Divisió, però com que TV3 va a la seva bola i només li interessa una cosa, que va de blaugrana... Tot i tenir un canal d'esports, a les 11 de la nit no et fan la redifusió d'un Reus-Maçanet. Et fan Euskadi des de l'aire. D'acord, encantats de la vida. Som els altres. D'acord, som els altres els que hem de treballar pel futbol català. Som els altres i ho farem encantats de la vida"
5'05"-5'21"	PM: Entrevista Lluís Cervelló	"Intentem fer el màxim, i està clar que totes les finestres que es puguin obrir sempre poden semblar poques, i que es podria fer més... segur que sí. Però un mitjà com el nostre, a banda del servei públic, també ha de mirar altres coses com el tema de l'audiència, i l'interès general i tot plegat".
5'21"-5'30"	PM: Entrevista Albert Setó	"Crec que la gent està una mica cansada del planeta Barça, per molt que hagi guanyat tantes coses. I la gent està tornant als barris, en tots els aspectes. I en el futbol s'ha de guanyar"
5'30"-5'43"	Imatge d'ordinador: Scroll down a la portada del portal Tercera.cat	OFF: Per recuperar la visibilitat del futbol català, han aparegut desenes de portals digitals que pretenen ocupar l'espai buit que han deixat la majoria de mitjans tradicionals. Però què han aportat realment al futbol català?
5'43"-6'05"	PM: Entrevista David Planella Chyron: David Planella – Periodista. Fundador de LaJornada.cat (2010-2013) i Cap d'esports de Ràdio Olot	"Al futbol català segurament li hem aportat ressò. No sé fins a quin punt, potser mínim. Però li va portar un cert ressò des de la xarxa. En els clubs, almenys el que ens vam trobar, va ser

		molt d'agraïment per part seva, sobretot pels més petits. Donar bola als clubs de Tercera i de Segona B, que sovint estan maltractats i que els mitjans només en parlen quan passen coses extraordinàries”.
6'05"-6'42"	PM: Entrevista Héctor Muñoz Chyron: Héctor Muñoz – Exfutbolista i impulsor de RegionalFutbol.com	“El fet que hi hagi diverses pàgines que parlin de futbol català és positiu. Fa anys, quan no hi havia mitjans que estiguessin a peu de camp en segons quines categories només veies Mundo Deportivo i Sport dilluns al matí, i només amb classificacions. Això ha fet aparèixer mitjans, entre ells la nostra pàgina, i crec que és molt xulo el fet que hi hagi més seguiment d'aquestes categories. Així, ja durant la setmana es parla dels partits, de la importància de segons quins partits, es parla de la part de dalt, de la de baix... I es parlen de moltes coses que generen moviments a les xarxes socials que estan molt bé. M'agradaria saber si en d'altres països generà tant d'interès com a les nostres categories. En molts aspectes de la vida estem sobreinformat, però amb el futbol català hem aconseguit posar una llum que feia falta”
6'42"-7'06"	PM: Entrevista Roger Sánchez Chyron: Roger Sánchez – Periodista de La Xarxa i impulsor de Tercera.cat	“De vegades penso que un ho veu tot molt més maco del que realment és. Però avui dia la gent té un accés tan fàcil a marcadors, classificacions i a quedar-se amb una fotografia ràpida, que sempre es pot anar més enllà i la gent pot empatitzar més si sap que el davanter del Prat és extern a Servihàbitat, o si és professor de gimnàs, o que l'altre és mestre en una escola de Vilanova, o el que sigui. Crec que pot ajudar a donar més context i no només quedar-se en qui és el primer i qui és el vintè”
7'06"-7'23"	PM: Entrevista Gonzalo de Melo Chyron: Gonzalo de Melo – Periodista. CEO de GolCat	“Potser la gent més modesta és la que necessita més estima. Hi ha gent molt bona a Segona B, i a Tercera Divisió, on crec que Tercera.cat és una absoluta referència. I segona B, l'Oriol Boix, que ara és cap de premsa de l'Olot, en Cristian Garcia, que és un “fenómeno en lo suyo”, a Tercera en Roger, la tasca que fa l'Esportiu...”

		I al futbol de l'antiga regional, hi ha Regional Futbol, que fa una tasca boníssima i nosaltres"
7'23"-7'46"	PM: Entrevista Cristian Garcia Chyron: Cristian Garcia – Creador del Blog de l'Hospi	"L'aparició de Blogs en general ha fet créixer la competitivitat també en el món de la informació. Al final, un es planteja si està rebentant una mica el mercat oferint informació gratuïta per plaer, i hi ha mitjans que generen informació i activitat econòmica i han d'estar a l'alçada dels qui ho fem per amor a l'art. Això, intensifica l'ambient competitiu i fa que, a la llarga, la informació hagi de ser millor, no per quedar un davant de l'altre, sinó per tenir informació veraç i bona sobre el club"
7'46-8'01"	PM: Persones es creuen pel carrer mirant el telèfon mòbil	OFF: La competitivitat i la competència han estat sempre presents entre els mitjans del mateix format. L'arribada dels digitals ha colpejat amb duresa el paper, i amb molta suavitat la ràdio i les televisions tradicionals. Però en futbol català, quin ha estat aquest impacte?
8'01"-8'22"	PM: Entrevista Lluís Cervelló Chyron: Lluís Cervelló – Periodista de Televisió de Catalunya	"El que fan són facilitar-nos la feina. En el meu cas, no només faig el Futbol.cat, i en la redacció d'un mitjà gran com TV3 fas cinquanta-mil coses, i no estàs només pendent del que has de treure dilluns en el programa. I com més informació i mitjans hi ha millor. És informació que també fem servir. Més que influir, jo penso que ha ajudat".
8'22-8'43"	PM: Entrevista Àxel Aguilar Chyron: Àxel Aguilar – Periodista de Mundo Deportivo i creador de la Futbolcatpèdia	"Molta gent et diu que "al bar vaig veure al diari que tal equip va perdre...". O sigui, que algun interès hi ha. Però és clar, estem en una dictadura de Barça. Interessa més fer una pàgina de penyes, o el gallumbos de Messi que no pas la cosa de proximitat. Jo tinc l'esperança que en el digital es pugui reconduir. Crec que costarà, però tinc l'esperança que encara hi hagi aquesta sortida"
8'43"-9'01"	PM: Entrevista Jordi Gastó Chyron: Jordi Gastó – Ex-Periodista del diari Sport i director de REM Images	"Crec que les noves tecnologies, que en moltes coses són bones, no en totes, al futbol català sí que ha ajudat. Els diaris locals i comarcals encara es mantenen i donen importància al futbol territorial, però els diaris grans... si exceptuem l'Esportiu, que és l'exemple bo per mi, els altes han llançat la tovallola, pràcticament no existeix. És residual"

9'01"-9'23"	PM: Entrevista Rubèn Miró Chyron: Rubèn Miró – Periodista de l'Esportiu de Catalunya	“Les webs fan un mal relatiu, i més que les webs, el problema són les xarxes socials. De vegades ens oblidem que hi ha generacions que no dominen les xarxes socials. Mon pare, mon tiets, gent que els agrada el futbol i no revisen xarxes socials. Hi ha un gran públic que s'informa els dilluns als diaris. Però que hi hagi webs i aplicacions de resultats, i les xarxes socials, fa que el producte que nosaltres traïem el dilluns tingui menys valor”
9'23"-9'44"	PM: Entrevista Albert Setó Chyron: Albert Setó – Periodista. Cap d'Esports de Barcelona Televisió	“Estem encantats de la vida perquè, a més a més, ho fem servir molt. Hi ha webs i blogs de referència: la d'en Roger Sánchez, la del Traperinho... ens ajuden a veure dades, buscar coses... I ells també aprofiten les nostres imatges. Estem al mateix vaixell. Parlem del futbol català i ara està en un molt bon moment perquè tots plegats li donem molta importància. Ens hem d'ajudar en lloc de pensar que són competència”
9'44"-10'22"	PM: Entrevista Roger Sánchez	“Sense que siguin lliçons, s'ha demostrat que sense beneficis i només amb el motor de la passió, de l'intentar explicar històries i la voluntat d'intentar posar més facilitats per arribar, això ha fet activar els mitjans tradicionals que estaven una mica acomodats. Molts s'han quedat amb la idea que, el que ven és el Barça, o el Leicester City, que guanyarà la Premier, però el futbol català no interessa. I potser no interessa, però com a mínim els hem pogut demostrar que hi ha moltes més històries i que és un món que, molt o poc, pot tenir interès”
10'22"-10'37"	PM: Entrevista Héctor Muñoz	“Que siguin més importants unes xancles amb l'escut d'un equip que la informació de futbol català em grinyola. I més en mitjans catalans. Crec que estan perdent una oportunitat d'or per parlar d'això. Són una empresa, i no sé si els surt a compte, però l'aparició de mitjans digitals ens demostra que hi ha un buit”
10'37"-11'00"	PD: Accés de tribuna del Nou Sardinya. A la porta tallen el paper de les entrades i llegeixen el codi de barres dels carnets de soci	OFF: Enmig d'una guerra dels petits contra els grans, en què els mitjans tradicionals no senten els cops que reben, una llosa molt pesant cau sobre els portals digital. El finançament. És possible rendibilitzar el futbol català?

11'00"-11'18"	PM: Entrevista Gonzalo de Melo	"A curt termini, no. Jo parlo molt del concepte One Shoot. Nosaltres ara estem negociant amb tres tornejos d'estiu, i aquí és on fas els diners. I dic diners, però són coses molt modestes. Però monetitzar-lo a curt termini és una cosa complicada. S'ha de buscar fórmules. Quines? No tinc ni idea. Ni idea"
11'18"-12'05"	PM: Entrevista Jordi Gastó	"El fet que hi hagi moltes webs i plataformes, no donen per viure, ni per subsistir, perquè és pràcticament un hobby per molta gent. Per raons familiars, per raons que se'n cansa, aquesta persona deixa estar el tema. Aleshores, costa molt de trobar publicitat, avui dia més encara, i si els mateixos clubs no troben patrocinadors, imagina't els mitjans. Ahir una persona del Torelló em confessava el que nosaltres vivim: tenim un camp que hi venen 100 persones al primer equip, però el dissabte al matí quan hi ha pre-benjamins i alevins alhora, hi ha 300. Malauradament, és així, els pares són els que omplen els camps i no són d'un club, són d'un nen. I aquest nen pot estar al club molts anys, o canviar. És una cosa que fluctua. En el nostre cas, amb la fotografia, on hi ha potencial i negoci és amb la venda de fotografies, però del futbol formatiu"
12'05"-12'36"	PM: Entrevista David Planella Chyron: David Planella – Periodista. Fundador de LaJornada.cat (2010-2013) i Cap d'esports de Ràdio Olot	"El que passa és que estem parlant, no només de futbol o esport català, que és apart i fa aquesta sensació que és una cosa amateur i que no hagi de cobrar, també estem parlant de món digital. Jo crec que a hores d'ara no s'ha trobat la tecla per cobrar bé al món digital. Hi ha molt pocs diaris digitals que hagin trobat la via per pagar els col·laboradors o redactors i que fos viable. Nosaltres, és cert, ens vam plantejar fer el salt a un món més professional, vam crear fins i tot un projecte per veure si seria viable o no i ens va sortir que no. I hi vam treballar molt i ens va costar molt trobar-li la viabilitat. Jo crec que és un problema de temàtica i d'estructura"
12'36"-13'02"	PM: Entrevista Cristian Garcia Chyron: Cristian Garcia – Creador del Blog de l'Hospi	"Crec que seria més viable que necessari, des del punt de vista de llibertat d'informació. Al final, hi ha temes com el

		dels videoresums, que des del moment en què jo agafo prestades imatges de mitjans que sí generen activitat econòmica... si tu treus rèdit també d'això segurament hi ha un debat ètic o moral, i fins i tot legal, de si pots fer servir aquestes imatges d'altres mitjans per treure rèdit personal. Com que això no ho poden dir mai perquè jo no guanyo res amb l'activitat del blog, és un intercanvi d'opinions"
13'02"-13'14"	PM: Entrevista Roger Sánchez Chyron: Roger Sánchez – Periodista de La Xarxa i impulsor de Tercera.cat	"El motor que cada dia fa que ho vulgui tirar endavant són les ganes de seguir informant de la categoria. El dia que no tingui més ganes, potser, tot i que vulgui treure'n beneficis m'ho hauré de plantejar".
13'14"-13'27"	PD: Fotògraf pren imatges durant un partit de futbol al Nou Sardenya	OFF: L'era digital no només ha aportat nous mitjans de comunicació al futbol català, sinó que ha fet sorgir els altaveus oficials dels clubs que, alhora, han generat nous perfils professionals de la comunicació vinculats al futbol de proximitat
13'27"-13'40"	PM: Entrevista Àngel Garreta Chyron: Àngel Garreta – Cap de premsa del CE Europa	"Ningú informarà millor de tot que la teva pròpia pàgina web, sobretot ara que la gent ja s'ha mentalitzat que les tecnologies actuals son imprescindibles"
13'40"-13'57"	PM: Entrevista Alex Gallardo Chyron: Alex Gallardo – Fotògraf esportiu per la Federació Catalana de Futbol i el CE l'Hospitalet	"Jo vaig començar apostant pel futbol català perquè era el més senzill, suposo. És més fàcil començar pel Castelldefels que anar directament a Barça o Espanyol. Vaig pensar que des de baix és on més fàcil seria començar a treballar".
13'57"-14'28"	PM: Entrevista Albert Setó Chyron: Albert Setó – Periodista. Cap d'Esports de Barcelona Televisió	"Jo sempre els ho he dit als clubs. Pagueu 500€ a una persona per a que taladri els mitjans i ens proposi temes. Segur que els comprarem! Siguin tradicionals, o no. Però no ho fan. Prefereixen gastar-ho en un jugador en lloc d'en un periodista, o estudiant de periodisme, que els podria fer una feina que, a més, és vocacional. I podrien sortir en molts mitjans al llarg de la temporada. Així podrien aconseguir més publicitat, i amb això, aconseguir millors jugadors. És una qüestió de guanyem-guanyem que no s'han acabat de creure. Esperem que algun dia facin el canvi perquè hi ha moltes coses que nosaltres no sabem"
14'28"-14'46"	PM: Entrevista Àngel Garreta	"Ha aportat un punt d'imatge pública seriosa, com si fos una empresa que es

		dedica a convèncer clients. En aquest cas, a intentar treure públic, i crec que en aquest sentit la pàgina, sobretot comparada amb el que fan altres clubs de la categoria, que sembla de més alt nivell del que representaria la Tercera divisió"
14'46"-14'56"	PM: Entrevista Alex Gallardo	"Si fas amb 500€ al mes... però has de buscar una segona feina. Al futbol català t'hi has de dedicar més per amor que pels diners"
14'56"-15'12"	Panoràmica: Gol Sud del Nou Sardenya animant durant un partit	OFF: Els mitjans de comunicació digitals i els departaments de premsa del clubs han aconseguit fer moure la xarxa per a que es parli del futbol català. Però és aquest l'inici del camí per tornar a veure imatges com les dels anys 60 o l'únic que s'ha fet és general soroll?
15'12"-15'42"	PM: Entrevista Cristian Garcia	"No hi ha hagut cap millora, sinó al contrari. Tot el tema del futbol televisat, tenir futbol a totes hores, de qualsevol lliga, fa que l'espectador que no és de cap club s'acomoda i es queda a queda al sofà en lloc d'anar a veure partits que si no t'hi va res, són complicats de veure. La qualitat no és la mateixa que en un partit de primera divisió. Hi ha gent que pot seguir l'Hospi perquè és de l'Hospitalet, però per fer el pas d'anar al camp calen moltes més coses, un treball de molt més temps per aconseguir que vagin al camp perquè vulguin, no perquè els ho diguin"
15'42"-16'16"	PM: Entrevista Roger Sánchez	"En els equips crec que la penetració és prou intensa. El perfil 2.0, de tirar molt de Twitter i que els 20 equips tinguin Twitter, uns més introduïts que d'altres, fa que es pugui arribar més fàcilment. Crec que hem facilitat l'accés a la informació dels clubs. Però gent que no és seguidora, molt puntualment. El dia que fas una història humana d'un defensa, o el davanter que fa tal cosa i que té una història curiosa, potser a la família, als amics, als companys de feina els farà gràcia. Potser com a mínim ens pot ajudar a que la gent vegi que aquella pàgina no és de quatre malalts que diuen qui va primer i qui va últim i quants gols han marcat, i que hi ha alguna que altra esquitxada que envolta el futbol"

16'16"-16'44"	PM: Entrevista Gonzalo de Melo Chyron: Gonzalo de Melo – Periodista. CEO de GolCat	“Les xarxes socials són una arma de doble fulla. Ajuden molt a fer soroll abans dels partits. Per exemple, l'Horta fa uns cartells fantàstics i hi va molta més gent que l'any passat. Per fer soroll és una eina magnífica. El que no m'agrada és que als camps hi ha més gent mirant el mòbil que el partit. I també hi ha gent que prefereix anar a fer el vermut, i mentrestant segueix el partit per Twitter”
16'44'-17'08"	PM: Entrevista Alex Gallardo Chyron: Alex Gallardo – Fotògraf esportiu per la Federació Catalana de Futbol i el CE l'Hospitalet	“Crec que podria canviar la cosa. Cada cop està creixent més el futbol català, amb l'ajuda de les xarxes socials i, sobretot la base des de ben petits creixen amb aquest futbol i la cosa pot anar a millor. I la fotografia hi pot anar de la mà. Els mitjans en demanen cada cop més, de Tercera i Segona B, sobretot. Però no sé si donarà més públic, tot i que el seguiment seguirà, segur”
17'08"-17'27"	PM: Entrevista Héctor Muñoz Chyron: Héctor Muñoz – Exfutbolista i impulsor de RegionalFutbol.com	“De vegades, mitjans sense diners, o que posem diners de la nostra butxaca, ens posem a un nivell molt bo. I és molt bo que hi hagi tants mitjans que seguim les categories i es demostrí que la gent no vol classificacions i resultats. La gent vol més. I com més li donis, més voldrà. Al final, sí que hi hauria un tope, però ara no estem ni a un 20% del que es podria aconseguir”
17'27"-17'35"	PD: Un jugador es corda una bota	So ambient OFF: I quin és el futur del futbol català?
17'35"-17'38"	Pla fix (Aprofitant el PD anterior): El jugador s'allunya de la càmera	Silenci
17'38"-18'29"	PM: Entrevista Cristian Garcia Chyron: Cristian Garcia – Creador del Blog de l'Hospi	“Repreguntaré. Quin és el futur del futbol? Perquè cada cop hi ha més una dèria de convertir els clubs en empresa i deixar de banda la passió. És aquesta passió el que ens fa informar i apropar-nos a la realitat dels clubs, i el que genera el funcionament d'aquestes pàgines. Els clubs s'estan allunyant una mica d'aquestes pàgines que, per amor a l'art, estan fent més pel futbol del que ells fan des d'un punt de vista empresarial. La Xarxa ha passat de fer futbol internacional a futbol català. Potser perquè el futbol espanyol o internacional s'han acabat allunyant de les pròpies cadenes d'abast nacional, que no poden emetre ni resums del que ells cobreixen.

		No té cap tipus de lògica. Només allunya l'espectador del que hauria de ser partícip actiu i no un element secundari o terciari. Aquest actiu l'hauria d'aprofitar el futbol català per fer-se'l venir bé. Però això es fa a base de feina i de passió. D'entendre que els motors dels clubs de futbol són la gent, poca o més, però la gent. I si no es respecta la gent, que és el principal actiu, el futur pinta malament. No es pot edificar un projecte de club sobre que un club estigui en una o altra categoria. Han de ser viables, més enllà de resultats"
18'29"-19'02"	PM: Entrevista Roger Sánchez Chyron: Roger Sánchez – Periodista de La Xarxa i impulsor de Tercera.cat	"És el moment d'aprofitar-ho. Ara que es fa futbol català, a La Xarxa, però també a BTV, potser és el moment de saber-se vendre i empènyer la gent per a que vingui a tu. Apostar clarament pel públic local. És una cosa molt òbvia, però crec que els clubs s'han d'oblidar de guanyar 5.000 seguidors a Twitter, o fer una campanya molt guay amb un cartell que es viralitzi. L'Europa ha d'anar a per la gent de Gràcia, l'Eixample i el Guinardó... L'Hospi ha de conquerir els barris de l'Hospitalet, i a partir d'aquí ja aniran estirant. La difusió per televisió és molt universal i sona molt grandiloqüent, i això altre és més petit, però és una feina que, per poc que es vagi fent, ara és el moment d'aconseguir-ho"
19'02"-19'17"	PM: Entrevista Gonzalo de Melo Chyron: Gonzalo de Melo – Periodista. CEO de GolCat	"El futur passa per escombrar, directament, els dirigents amb idees del segle XIX, i adaptar els clubs a la realitat actual. Quina és la realitat actual? La gent les està passant putes i no té diners. Doncs facilitem-los les coses. En lloc de cobrar 10€, busca altres formes imaginatives. Hi ha partits de 12 o 15€ a Segona B, i després el partit és una castanya"
19'17"-19'38"	PM: Entrevista David Planella Chyron: David Planella – Periodista. Fundador de LaJornada.cat (2010-2013) i Cap d'esports de Ràdio Olot	"Sóc optimista perquè veig que hi ha gent que li interessa i que, sobretot, de les facultats surt gent que veu que és una bona manera per començar. Jo crec que el ressò de l'esport català està garantit fins a aquest punt. Però hem de ser capaços de superar aquesta barrera i de fer que aquests mitjans digitals i en paper que surten, aconseguir que tot plegat sigui viable perquè al final els beneficiats

		serem tots. Tan de bo algun dia això es pugui superar, sinó tot seguirà igual”
19’38”-20’00”	PM: Entrevista Àngel Garreta Àngel Garreta – Cap de premsa del CE Europa	“Si el seguim portant en general amb la plorera de “som pobres i aquí no ens estima ningú”, negre. Si comencem a creure’ns que dins de la modèstia i de les possibilitats, no de tenir futbol de Segona B o Tercera com en els anys 60, 10.000 persones no aniran al camp, però duplicar l’assistència actual o triplicar-la és possible. S’hi ha de creure, és com el tema de les campanyes de comunicació i captació de socis, s’hi ha de creure no un any i mig, s’hi ha de creure dècades”
20’00”-20’26”	PM: Entrevista Héctor Muñoz Chyron: Héctor Muñoz – Exfutbolista i impulsor de RegionalFutbol.com	“Crec que nosaltres l’hem de cuidar, sigui la categoria que sigui. Poder fer resums, que els jugadors es puguin veure a Internet, veure els seus gols, aspirar a premis... fer del futbolcat un germà petit del futbol professional a un nivell relativament semblant. El sentiment d’em sento futbolista i em sento important l’hem de respectar, sigui Primera Divisió o Quarta Catalana. Han de poder gaudir de veure’s, que es parli de derbis, de lluites per ascens, per descens... que són igual d’importants que el que hagi fet el Llevant o el Granada”
20’26”-20’50”	PM: Entrevista Gonzalo de Melo	“Al futbol cal canviar la cúpula dirigent. Gent amb poder real que vendria el seu fill per mantenir el poder. I d’altra banda, tenim molts periodistes amb ganes de fer coses que anem xocant amb aquesta paret. Fins que no aconseguim enderrocar aquest mur, el futur seguirà sent molt difícil. Fins que aquesta gent no cedeixi una mica, no tindrem futur. Haurà estat maco mentre va durar”.
20’50-20’54”	PG: Gonzalo de Melo s’aixeca de la cadira i es treu el micròfon després de l’última resposta	
20’54-21’56”	Negre: Crèdits del final	Música: ILVCIA – Baghdad III: The suburbs (03’03”-04’05”)

**Llegenda – PG: Pla General | PM: Pla Mig | PD: Pla Detall*

6.8 Post-producció: Comercialització

Aquest producte és susceptible de ser comercialitzat, per l’interès periodístic del seu contingut, que barreja mitjans de comunicació i futbol.

Els potencials compradors serien, en primer lloc, els canals d'àmbit local com Barcelona Televisió o La Xarxa, que podrien emetre'l a la seva graella (o en diverses televisions locals en el cas de La Xarxa). Però també n'és una potencial compradora la CCMA, que podria aprofitar-lo per fer un acostament necessari al futbol català, i alhora serviria com a autocrítica.

En tercer lloc, es podria fer una cerca de mitjans digitals especialitzats en televisió que puguin estar interessats en emetre un contingut vincular directament amb el seu tipus de plataformes. YouTube i Vimeo queden descartades perquè no garanteixen, en cap cas, el retorn econòmic de la despesa d'elaboració.

7. Conclusions

Un cop finalitzada la total elaboració d'aquest projecte de documental només puc extreure una gran conclusió: el futbol català no podrà avançar fins que tothom vagi en el mateix sentit, tant clubs com mitjans de comunicació.

En l'àmbit comunicatiu, a més, he conclòs que els grans mitjans tradicionals no s'han influenciat en absolut de l'aparició de nous portals i mitjans digitals que tractin el futbol català. Un fet que es contraposa totalment amb la meva hipòtesi inicial a l'hora d'arrencar amb aquest projecte.

De fet, l'única cosa que considero els mitjans digitals han canviat en els tradicionals és la forma de cercar la informació. Els han obert noves portes on trobar allò que publicaran en paper o emetran per televisió o ràdio i els ha facilitat la feina. És a dir, mentre abans un diari s'havia d'esperar gairebé dues hores a què l'àrbitre actualitzés l'acta d'un partit, ara pot veure el resultat a l'instant a través del Twitter de qualsevol dels portals o, fins i tot, dels mateixos clubs. El mateix sistema és vàlid per programes de televisió com el Futbol.cat, que aprofita la feina de l'entorn digital per trobar la informació més ràpidament i haver-hi de dedicar menys temps.

El fet que portals com Tercera.cat elaborin grans reportatges o entrevistes, que GolCat o RegionalFutbol facin vídeos elaborats de molts partits, o que El Blog de l'Hospi sigui un gran centre de dades i articles sobre la Segona B, no ha fet moure ni un mil·límetre els mitjans de comunicació, que lluny de pensar que en el futbol català hi poden trobar un nínxol d'audiència que ningú cobreix en l'entorn tradicional,

segueixen donant informació sobre el FC Barcelona pel simple fet d'omplir pàgines amb allò que consideren que ven.

El màrqueting s'ha apoderat dels mitjans de comunicació i, si cal, faran notícies sensacionalistes sobre qualsevol tema, abans que acostar-se a un món local cada vegada més oblidat i que, sembla, només serveix perquè els periodistes i, sobretot, estudiants de periodisme, facin les seves primeres passes al món de la comunicació.

En definitiva, el món del futbolcat sembla relegat al voluntarisme d'aquells a qui els apassiona, i a les ganes d'aprendre dels acabats de llicenciar, o que estan en procés d'aconseguir el seu títol. Els grans mitjans fan oïda sorda al soroll que la xarxa dóna a les categories més modestes i els clubs no miren d'aprofitar aquest boom digital en què s'han vist immersos per cercar noves formes de vendre's.

Tot i això, també vull destacar el llum al final de camí que mostren La Xarxa i Barcelona Televisió. Els primers, per la gran cobertura que ofereixen, tant en ràdio com en televisió, al futbol més modest, en part gràcies al suport que hi dóna la Federació Catalana de Futbol en l'emissió de partits per televisió (TDT) a tot el territori. I en el cas de BTV, per l'aposta decidida pels equips barcelonins de la Tercera Divisió, que enguany han tingut l'oportunitat de veure's televisats (TDT), cosa que, d'alguna manera, podria contribuir a millorar els seus ingressos publicitaris i, en segon terme, el seu rendiment esportiu com a causa-efecte.

En qualsevol cas, el futur del futbol català demana adaptar-se als nous temps i aprofitar els mitjans de comunicació per créixer. La visibilitat als mitjans pot aportar interès d'aquells qui no els segueixen, el creixement dels propis departaments de comunicació són un altaveu necessari per amplificar el que es mostra als mitjans, i el canvi de concepció en la venda d'abonaments i entrades, adaptada als nous temps i situació econòmica, són bàsics per fer que aquest combinat de factors tingui èxit a llarg termini. Al marge dels grans mitjans, el futbol català pot tornar a créixer, encara que sigui mínimament, i a mesura que els grans esdeveniments de l'elit es segueixin tancant al gran públic, potser més espai per fer-se visible tindrà el futbol català. Tot és qüestió de creure-hi.

8. Bibliografia

Documentals

- GANDINI, ERIK. (2009). *Videocrazy – Basta Apparire [Vídeo]*

Llibres

- CEBRIÁN HERREROS, MARIANO. (1992). Géneros informativos audiovisuales: radio, televisión, periodismo gráfico, cine, vídeo. Madrid : Ciencia 3 DL

Publicacions

- BARLOVENTO COMUNICACIÓN (2015). Análisis televisivo 2015
- CERRA, MELINA; MORALES, MARÍA JOSÉ; OTURRI, SOFÍA, María José Morales, Sofía Otturri. (Octubre 2013). *Estrategias de comunicación, ¿tradicional vs. Digital?*. Estudios de comunicación, 90
- MORENO ESPINOSA, PASTORA (2002). *La tertulia radiofónica, foro para el siglo XXI*. Estudios sobre el Mensaje Periodístico, 8.

Treballs de fi de Grau

- ORTEGA FLORES, ALBA. (2015). *En pie de guerra*. FCC-UAB
- RUIZ SERRET, SERGI. (2015). *Noves estratègies al periodisme esportiu*. FCC-UAB
- CERVERA GARCÍA, PAULA. (2015). *Infoentreteniment Esportiu: Els casos de Deportes Cuatro i Jugones*. FCC-UAB
- BARRETINA BALASTEQUÍ, JOAN. (2015). *La influencia de les tertúlies audiovisuals en la societat*. FCC-UAB.

Diaris

- EL MUNDO DEPORTIVO, SA. Mundo Deportivo (9 de maig de 2015)
- EL MUNDO DEPORTIVO, SA. Mundo Deportivo (10 de maig de 2015)
- EL MUNDO DEPORTIVO, SA. Mundo Deportivo (11 de maig de 2015)
- EL MUNDO DEPORTIVO, SA. Mundo Deportivo (12 de maig de 2015)
- EL MUNDO DEPORTIVO, SA. Mundo Deportivo (13 de maig de 2015)
- EL MUNDO DEPORTIVO, SA. Mundo Deportivo (14 de maig de 2015)
- EL MUNDO DEPORTIVO, SA. Mundo Deportivo (15 de maig de 2015)

- EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS. Sport (9 de maig de 2015)
- EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS. Sport (10 de maig de 2015)
- EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS. Sport (11 de maig de 2015)
- EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS. Sport (12 de maig de 2015)
- EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS. Sport (13 de maig de 2015)
- EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS. Sport (14 de maig de 2015)
- EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS. Sport (15 de maig de 2015)
- CECM, SL. L'Esportiu de Catalunya (9 de maig de 2015)
- CECM, SL. L'Esportiu de Catalunya (10 de maig de 2015)
- CECM, SL. L'Esportiu de Catalunya (11 de maig de 2015)
- CECM, SL. L'Esportiu de Catalunya (12 de maig de 2015)
- CECM, SL. L'Esportiu de Catalunya (13 de maig de 2015)
- CECM, SL. L'Esportiu de Catalunya (14 de maig de 2015)
- CECM, SL. L'Esportiu de Catalunya (15 de maig de 2015)

Programes de Televisió

- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Migdia (9 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Vespre (9 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. La Porteria (9 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Migdia (10 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Vespre (10 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Migdia (11 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Vespre (11 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Migdia (12 de maig de 2015)

- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Vespre (12 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Migdia (13 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Vespre (13 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Migdia (14 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Vespre (14 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Notícies Migdia (15 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. El Partit de BTV (15 de maig de 2015)
- INFORMACIÓ I COMUNICACIÓ DE BARCELONA, SA. BTV Esports (15 de maig de 2015)

Annex: Transcripció de les entrevistes

Àngel Garreta

Quins són els orígens web?

Cap a finals dels 90, principis del 2000, hi havia un blog d'aquells de ruta inacabable que crec que havia fet algú del Caliu Gracienc amb 4 dades de què és l'Europa, l'escut, on ens trobem i un parell de fotos. Es va deixar d'actualitzar i en una assemblea de socis del 2001 jo vaig preguntar a la junta directiva en el torn de paraula si tenien intenció de fer alguna pàgina web. Es van mirar entre ells com dient: "Què ha dit?". I em vaig oferir voluntari a fer-la i des de llavors em van també oferir immediatament entrar a la Junta, volien una persona jove amb una mica d'impuls de fer coses i sobretot en tema que no dominaven. I res, va començar quasi com l'anterior que havia fet el caliu. Quatre dades, un e-mail de contacte i quatre cosetes i amb la tonteria la bola es va anar fent gran, el club també va veure una plataforma per posar documentacions i formulari i classificacions i de tot i mira, fins al que s'ha convertit avui.

Què ha aportat la web al club?

Jo crec que humilment el què ha aportat és que quan algú pensa en un club de Tercera o molt humil, o en categories territorials, sobretot si veus quan vas als camps que allò tampoc no és que sigui dels llocs més ben cuidats o atractius per veure futbol, perquè són llocs petits, jo crec que li ha aportat un punt d'imatge pública seriosa, com si fos una empresa que es dedica a convèncer clients. En aquest cas, a intentar treure públic, i crec que en aquest sentit la pàgina, sobretot comparada amb el que fan altres clubs de la categoria, que sembla de més alt nivell del que representaria la Tercera divisió.

És imprescindible tenir web avui en dia al futbolcat?

Sí, perquè ningú informarà millor de tot que la teva pròpia pàgina web, sobretot ara que la gent ja s'ha mentalitzat que les tecnologies actuals són imprescindibles. Fa uns anys potser es posava en dubte, però avui dia sí, avui dia web o xarxes socials. D'alguna manera t'has de comunicar amb els teus perquè diaris, teles o ràdios convencionals no ho faran.

Què ha aportat la web del CEE al futbolcat?

Potser arrossegament. La percepció potser per alguns de que es poden fer coses sense diners, que és el que no tenen els clubs del futbol català. I alguna directiva amb una mica de recança i que digui que això per què ha de servir, potser humilment algú ha dit "mira què fan aquests"... Tampoc és tan complicat i potser en aquest sentit algú s'haurà animat a fer alguna coseta.

Les webs que no destinen recursos econòmics normalment són les que informen menys bé. No sé si ho comparteixes.

Jo vaig començar fent-ho voluntàriament. Ara com empleat hi dedico les mateixes hores, llavors crec que això va molt amb la persona encarregada, si és una persona que és de pas o és de tota la vida, suposo que entren molts factors en joc. Potser la cosa és trobar el què, el com i la persona.

Això practicamente ha passat en tots els sectors, no només en el futbolcat, però potser el fet que hagin començat a sorgir webs i xarxes socials s'han començat a crear nous perfils professionals dins dels clubs.

Sí, però pocs. A nivell de que realment el responsable de premsa i comunicació, o a la vegada també publicitat i màrqueting, a vegades s'ajunten moltes coses, el futbolcat sobretot de segona B en avall, a segona B és on més n'hi haurà, però poc professional dedicat a això.

Com creus que el fet que hi hagi departaments de premsa a molts clubs ha afectat els mitjans?

Provoca per una banda potser comoditat en el sentit que també han trobat un canal que facilita la feina per difondre les seves informacions i a la vegada marca una mica la pressió per no seguir fent les coses a roda o amb una certa inèrcia dels últims anys que eren potser els últims on hi havia el panorama, per una banda potser posar les piles i per l'altra potser hi ha algun tipus de cobertura d'alguna cosa que els hi sigui més còmode de fer amb els mitjans propis del club.

Parlàvem de la creació de nous perfils professionals remunerats, no sempre professionals. Però sembla que al futbolcat s'està professionalitzant, no sé fins a quin punt pot arribar aquesta professionalització.

En el fons també és una qüestió d'estructura i diners. També és veritat que fa uns anys no ens hauríem imaginat ni que els propis àrbitres portessin un aparell de comunicació com a primera divisió i ara ja a Tercer els porten tots a cada partit. Jo crec que hi ha un sostre, evidentment els clubs generen el que generen i tenen els diners o les subvencions que mouen fins a un cert límit. Però totes les àrees que es puguin professionalitzar, com la comunicativa, és la teva principal llavor per recollir alguna cosa al cap del temps. O sigui, tot allò que no sembris tu, no t'ho farà ningú.

Aquests departaments de premsa creus que poden realment per atraure gent que s'ha perdut al llarg d'aquests anys?

Sí, però a molt, molt, molt llarg termini. Una campanya de festa d'estiu amb socis no et solucionarà a l'octubre que t'hagin triplicat els ingressos per aquesta matèria. És una cosa de paciència, d'anar rasant, de sortir de les parets del club en qüestió, d'anar a buscar barri o poble, allà on siguis, i el fruit només es pot veure al cap de molts i molts anys. No hi ha una altra fórmula perquè la gent està molt desarrelada d'això, no té un input permanent com pot tenir amb els clubs de Primera que encens la TV i ja permanentment t'estan bombardejant amb tot encara que no ho vulguis. En aquest sentit és anar ficant una petita consciència molt a poc a poc a tothom.

Has comentat com han afectat els departaments de premsa als mitjans, però com ha afectat a un departament de premsa que apareguin molts mitjans digitals que vagin a buscar aquest departament?

Jo crec que poc perquè en el fons. Bé, potser donar-te més feina i ocupar més hores, però quanta més gent parli de tu, millor. En el fons és difusió. Jo crec que en aquest sentit tot és positiu, no té més. Potser si fas un comunicat genèric per tothom no ve d'afegir 10 adreces de correu electrònic. No suposa gaire més feina i és beneficis per tothom.

Quin creus que és el futur que li espera al futbolcat?

Si el seguim portant en general amb la plorera de “som pobres i aquí no ens estima ningú”, negre. Si comencem a creure’ns que dins de la modèstia i de les possibilitats, no de tenir futbol de Segona B o Tercera com en els anys 60, 10.000 persones no aniran al camp, però duplicar l’assistència actual o triplicar-la és possible. S’hi ha de creure, és com el tema de les campanyes de comunicació i captació de socis, s’hi ha de creure no un any i mig, s’hi ha de creure dècades.

Què en penses el fet que les TV emetin partits de futbolcat en directe?

Jo trobo que és bo. Visibilitat i interès, perquè a vegades la gent pensa que a la TV només veurà allò destacat i molt importat, de molt prestigi o nivell, si ho vols dir així. I recordar la gent que a 400 metres de casa hi té un club, que també fan vida i que també pot ser, salvant les distàncies, interessant de veure com a espectacle, tot és positiu. I si hi haguessin més partits de ràdio en directe, millor.

Rubèn Miró

L'Esportiu s'ha diferenciat dels altres dos grans diaris. Per què es decideix fer aquesta aposta?

Jo crec que és una aposta de naixement. Tenim més vocació local. D'entrada tenim tres edicions. Girona, Barcelona i Camp de Tarragona, i tenim més vocació local, també pel futbol local, el futbol català. Li donem un tracte més proper, el mimem molt i ho fem de forma professional. Igual que tenim Barça, o Més Esport... per gruix, seria la tercera secció que més es cuida. Més que res per l'aposta pel local i perquè hi creiem. Creiem que és un periodisme que es pot mimar i tractar bé, i és l'aposta editorial, sobretot pel periodisme proper i local.

Més proximitat que futbol català no hi ha res. I més amb la facilitat d'accés a les fonts, que volem aprofitar-ho per donar aquesta perspectiva i ho mimem igual que si fos Barça, Espanyol o qualsevol altra cosa.

Fins ara, tothom m'ha dit que el Barça s'ho ha menjat tot. Que el Barça ha acabat amb el futbol català i li ha acabat restant pàgines. Vosaltres li heu arribat a dedicar portades. Per què doneu portada a una cosa tan difícil de vendre?

Perquè som diferents. Tenim una política de diari que aposta per la diferenciació. En pàgines no competim en Barça, amb Mundo Deportivo ni Sport perquè és la nostra aposta editorial. Bàsicament és això. Creiem que hi ha una altra manera de fer periodisme i que es pot mimar altres coses que no siguin Barça, i som conscients que molts cops això et pot acabar costant difusió. Però també hi ha gent que té inquietuds pel futbol català, o altres esports als que també donem cobertura. És un diari enfocat per la gent que té inquietuds més enllà del Barça. S'ofereix també Barça, perquè està ben donat i et pots informar del que passa al Barça llegint l'Esportiu, però si tens més inquietuds, que hi ha gent que les té, no la gran majoria, ja ho diuen els estudis, però hi ha gent que les té i el producte està enfocat en aquesta gent. Una aposta editorial per aquesta gent.

A més, a l'Esportiu oferiu alguna cosa més enllà de marcadors, que és el que donen a Mundo Deportivo i Sport. En aquest sentit les webs els fan mal en això, però el fet que vosaltres feu reportatges, cròniques més extenses... creus que les webs us han fet menys mal?

Les webs fan un mal relatiu, i més que les webs, el problema són les xarxes socials. De vegades ens oblidem que hi ha generacions que no dominen les xarxes socials. Mon pare, mon tiets, gent que els agrada el futbol i no revisen xarxes socials. Hi ha un gran públic que s'informa els dilluns als diaris. Però que hi hagi webs i aplicacions de resultats, i les xarxes socials, fa que el producte que nosaltres traïem el dilluns tingui menys valor. Abans la informació la donaves només tu i els altres dos diaris, i ara ho tens a tot arreu. Però tot i això, han fet mal més de cara a la informació immediata. Nosaltres apostem per donar-hi la volta. Aquesta informació no es pot desgranar, però durant la setmana abans es donava més importància a l'actualitat. Ara l'aposta és donar actualitat en columnes flash, perquè qui vol saber això, ja ho va a buscar. Per tant, no ho deixem de donar perquè som un diari i això s'ha de donar, però sí que és cert que agafem la cultura tweet. Fem un breu amb la informació: titular i breu. I com que volem donar un valor afegit al producte, el que no fa ningú, ni les webs, apostem fort per entrevistar, entrevistar una miqueta. Fer sis trucades, investigar una mica. La part positiva del futbol català és que si a un jugador li demanes que necessites que

es disfressi de sevillana, potser no farà això, però sí que hi ha molt bona voluntat per fer moltes coses. Nosaltres ens volem diferenciar per fer un periodisme més de reportatge i entrevista, sobretot entre setmana. Caps de setmana i dilluns, mana l'actualitat i aquí sí que no hi pots fer res.

A la dècada dels 2000 van començar a disminuir els espectadors als camps. Sembla que, molt mínimament, això es reverteix. No sé si vosaltres ho heu notat.

Ho notes, però perquè a través de les xarxes, qui no tenia accés a dir la seva ara ho fa. I és un món petit, tots ens coneixem, tothom hi té coses a dir... I sí que es fa bullir l'olla. Tot i això, jo sóc menys optimista.

Crec que tot s'està homogeneïtzant molt i el Barça s'ho està menjant tot. És a dir, es menja Primera Divisió, altres esports... tot el que no era Barça ara és Barça. Fa mig segle socialment érem molt diferents i es parlava de tot, però fa quinze anys la informació més local tenia més pes que ara. Llavors, malauradament anem tendint cap a una societat homogènia en què el periodisme esportiu, per generar ingressos acaba venent un producte que reflecteix la societat. El Barça és un monstre molt gran i el futbol català no hi pot competir. Ha de fer-ho d'altres maneres, amb altres fórmules creatives.

Per tant, econòmicament no és viable? No sé si en el vostre cas és una bossa foradada que salveu per una altra banda.

Nosaltres és que ja tenim l'aposta editorial diferent i qui ens compra és perquè ja li interessa això. Som un producte diferent en què ens aguantem els uns als altres. Si vols vendre diaris has de fer un periodisme determinat. Mira, si vols fer un diari sense criteris periodístics i només criteris econòmics faries: 36 pàgines, amb 30 d'informació del Barça, de les quals 20 serien polèmiques, Neymar de festa, el que diuen a les xarxes socials... i després alguna d'entrevisteta, dues d'opinió i tres pàgines per dir la resta.

Afortunadament, hi ha molta gent al món i persones amb altres interessos. Per això productes com el nostre, que és diferent, anem tirant endavant. No veig que pugi el suflé, però si mimes el producte pot generar interès. És inqüestionable. Si fas un tema del porter del Júpiter i el tema està bé, te'l llegiràs perquè és un tema que està bé i té interès humà.

Nosaltres fugim de temes numèrics i i fem més protagonistes i històries humanes.

Àxel Aguilar

Per la documentació que has revisat amb la Futbolcatpedia, has vist molta diferència en la cobertura del futbol català al llarg dels anys?

Sí. És que hem de parlar d'una evolució que també implica l'evolució dels mitjans. Ara estem en un moment en què a cada minut ens n'assabentem de tot. Fa cinquanta anys passava una cosa a Sud-Amèrica i no ho sabíem fins al cap de quatre dies. Això feia que hi hagués més espai i més proximitat.

Si mires l'hemeroteca de Mundo Deportivo als anys 50, o als 60 fins i tot, trobes competició d'empreses. Els aficionats, que era el més baix del futbol català, la Liga de Adheridos, que no eren federats però se'ls comptava com a futbol català i, fins i tot, equips d'empresa que van acabar federant-se.

Si una cosa no hi cabia, ho posaven al dia següent, però hi havia espai. Sí que potser si arribava diumenge, alguna cosa quedava fora perquè s'havia de parlar de la nova jornada. Pot semblar que fos per omplir forats, però d'haver estat així sortiria una setmana sí, una no. I era una cobertura bastant fidel. Per tant, podem dir que la cosa ha anat a menys. I per què? Doncs perquè abans es podia obrir amb una pàgina sencera de Mundo Deportivo, llavors a Tercera Divisió, que equival a l'actual Segona B, però ara la cosa queda molt reduïda. Dic Mundo Deportivo, però l'Sport està igual també.

Si el Bellvitge ha fet fora un entrenador, o hi ha una polèmica, com un entrenador al que van acusar de pederàstia, com que ara només hi ha un petit espai destinat a futbol català, allò s'ho emporta. Potser l'Europa porta 25 partits guanyats, però queda a menys.

Què han intentat els mitjans per solucionar-ho? El suplement. Sport va començar el 2005 i Mundo Deportivo el 2007. Aquest suplement és un interès empresarial bàsicament. Busquen sponsors, la caixa, per exemple. Però són dos suplementes molt diferenciats. Sport pensa més en reportatge, amb una maquetació molt àgil, però la de Mundo Deportivo és més fixa. Si han de sortir els nens, el club i la foto dels nens, surt això. I és igual si aquella setmana hi ha un protagonista que mereix una portada de suplement.

Hem guanyat un suplement on no hi era, però abans parlaven de dues o tres pàgines. Per tant, la cosa ha anat a menys. L'Esportiu ho està mimant molt bé, però el problema de l'Esportiu és que hi ha la mania de ningunejar-lo i no acaba d'entrar a la gent. L'Esportiu ve del Punt, que és un diari d'edicions locals que està molt ben assentat, però mai ha acabat de penetrar bé amb el salt a Barcelona.

Per tant, apostar pel futbol català no és viable?

Jo crec que és un error. Molta gent et diu que "al bar vaig veure al diari que tal equip va perdre...". O sigui, que algun interès hi ha. Però és clar, estem en una dictadura de Barça. Interessa més fer una pàgina de penyes, o el gallumbos de Messi que no pas la cosa de proximitat. Jo tinc l'esperança que en el digital es pugui reconduir. Crec que costarà, però tinc l'esperança que encara hi hagi aquesta sortida.

Que hagin aparegut mitjans digitals especialitzats en futbol català creus que ha afectat els mitjans tradicionals?

No. Per a res. L'arriba dels portals digitals, l'arribada de Twitter al futbol català és una alegria perquè qui ho vol buscar ja sap on trobar-ho. Però els mitjans no volen cedir. Ells no consideren que perquè algú parli d'això, també hagin de fer-ho. Ells van a la seva. Sport potser sí que encara n'està mitjanament pendent, però molt poc. Només se centren en el que ells consideren que és la seva actualitat.

Per tant, creus que Mundo Deportivo guanyaria si fes l'acostament?

Jo crec que sí, però jo sóc una persona molt fidelitzada. Això és una jerarquia: director, el que compta els diners... i ells veuen o creuen que el negoci va cap a una altra banda. Per això tinc l'esperança que el digital sigui una sortida. Al món digital s'estan comptant molt els clics d'Espanya pel ComScore i si veuen que tens un conjunt de clics que has estat ningunejant, suposo que diran: Ostres! Anem a per això.

Però interessa més enllà de marcadors?

Jo crec que s'hauria de fer més enllà, però ara mateix funciona molt l'externalitat. Contractes un servei que et venen tots els marcadors i ja tens la teva cobertura. Però sí que s'ha d'anar més enllà, sense dubte. Ni que fos, avançar alguna cosa del que publiques l'endemà. I ser fidel. Seria una primera avançada. Ara mateix costa veure que es tiri endavant això.

Si dius que abans el futbol català no era per tapar forats. Què va passar exactament?

Fins a mitjans del 60 hi ha una cobertura fidel. Llavors, es comença a parlar d'altres equips de primera. Cosa que abans no es feia tant. Es comença a donar prioritat a la resta d'equips que juguen amb el Barça, i si mires l'hemeroteca ho veus. Mig conviuen, hi ha la secció 'El fútbol en la región' i comencen a aparèixer cròniques tardies... però això és un clàssic. Si no t'hi cap, t'apareix una crònica dies tard. Era una cobertura desordenada, però pels que estimem el futbol català era millor això que res. Ara només podríem veure una lliga d'empreses, si fos patrocinada i el patrocinador hi posa diners. Amb l'interès comercial, sempre. Però ja és un tema més empresarial.

Parles del 1965. Coincideix amb què hi comença a haver futbol per televisió... i potser això arrossega els diaris.

Molt probablement. HI havia poc oci en aquella època i el futbol era del poc esbarjo que hi havia. I sempre s'ha acusat la tele al descens del públic. Fins als anys 90 els camps estaven plens. El Pay Per View, a inicis del 2000, va matar el futbol català. En aquest moment els camps es buiden. I això que abans jugaven tots alhora. Ara no. Ara fan futbol per la tele a totes hores.

Tot i això, sembla que els últims anys s'ha guanyat un pèl més de públic que durant el 2000...

Jo fa un temps veia diversos partits, i hi ha equips més fidelitzats que tenies més controlats. Masnou, per exemple. Els veterans de sempre, familiars, i jugadors de Badalona amb amistats... I semblava que vingués molta gent. Però era un miratge. S'ha d'agafar molt amb pines. Tan de bo fos així, però se m'escapa. Jo he agafat el declivi total. I sobretot cobrant entrada.

Jordi Gastó

Des que el futbol es va convertir en un esport de masses, sempre s'ha tractat el futbol català als mitjans locals. Però l'Sport, tot i ser un mitjà d'àmbit estatal, igual que va fer Mundo Deportivo, es va sumar a aquesta moda d'oferir continguts sobre futbolcat. Com era la secció del diari fa 20 anys anys quan tu hi eres?

Les coses han canviat molt. Bàsicament, no hi havia xarxes socials, no hi havia webs... estaríem parlant de l'any 86. Personalment, una de les etapes que millor recordo és del 90 fins al 2000 perquè l'Sport encara estava en format petit, el més petit que ha tingut mai i que era l'habitual de sempre, i llavors recordo que hi havia fins a 6 pàgines de futbol català, des de Segona fins a Tercera. El tractament era molt molt gran, un parell de pàgines per Segona A, Tercera... més importància de la que es dóna avui dia. No hi havia encara aquesta polarització actual que pràcticament el futbol només existeix a l'elit, a nivell entre cometes de Barça-Madrid, Champions, Premier League... L'Sport és un diari que parla molt del Barça, però el futbol català tenia molta importància. Era una època molt bona. També el futbol català vivia un moment millor, amb més aficionats... Però és allò de l'ou i la gallina. Per què ha passat? Perquè el Barça s'ho ha menjat tot o perquè els mitjans han ajudat a què el Barça s'ho mengés tot? Una miqueta tot.

A partir del nou mil·lenni el futbol català va començar una mica a la baixa. Tu tens la sensació que el suflé està tornant a pujar encara que sigui mínimament?

No vull ser pessimista. Crec que les noves tecnologies, que en moltes coses són bones, no en totes, al futbol català sí que ha ajudat. Els diaris locals i comarcals encara es mantenen i donen importància al futbol territorial, però els diaris grans... si exceptuem l'Esportiu, que és l'exemple bo per mi, els altes han llançat la tovallola, pràcticament no existeix [el futbolcat], és residual. Ha pujat una mica el suflé suposo per les noves tecnologies, perquè el cost és més petit, perquè tot és més fàcil abocar-se i des dels Twitters dels clubs fins a webs i Facebooks de gens que s'ha volgut bolcar al futbol, els és més fàcil i econòmic sortir endavant. Llavors, és una mira de revifament. Potser s'ha perdut una mica de qualitat amb les xarxes socials, no tothom és periodista i tot s'ha de tenir una mica en quarantena, però en aquest sentit les noves tecnologies sí que han ajudat una mica el futbol català.

Però aquestes noves tecnologies no et dóna la sensació, en cap cas, que han fet moure ni un mil·límetre els diaris tradicionals, l'Sport en aquest cas.

No, perquè l'Sport, excepte el suplement de futbol català i que jo vaig tenir la sort de començar i apostar per ell abans que Mundo Deportivo. Encara surt els dimarts, té menys estadístiques i continguts, excepte això, en el dia a dia la tovallola està llançada. El paper en general no sap molt bé com va i on va i aquest és un exemple. Els diaris comarcals com el Diari de Tarragona o els dos diaris que hi ha a Lleida o els de Girona, encara segueixen apostant fort pel futbol, no tan com abans, però ho fan, els altres han llançat la tovallola i crec que ho deixen per impossible.

Llavors què creus que necessita el futbol català per sobreviure en aquests mitjans en paper?

Que els de dalt hi creguin una mica, és cert que el número d'espectadors en els últims anys ha baixat, bastant, el seguiment als camps és poc, hi va poca gent. Si ja hi va poca gent als de Primera, als de Tercera o Quarta Catalana, globalment, hi va menys. Però sí que creguin una

mica i que potser els diaris intentin veure d'una vegada que han d'apostar pel que no tothom sap, inclòs el futbol català. El que interessa i el que tu pots llegir al paper són històries que no pots seguir al Twitter o al Facebook o a les webs i que ningú t'explica. Potser per aquí hi ha la manera de donar la volta i fer-ho més atractiu tot perquè si segueixes, que això també val per altres seccions del diari, amb la idea de sempre, de donar la notícia, la crònica i tot el del dia a dia. Al suplement de l'Sport, faig una mica la crítica, no el faria així. Jo el tema dels resultats els dimarts els deixaria a la mínima expressió, avui en dia qualsevol web i des de qualsevol aparell els pots saber al moment. S'hauria de tirar cap el reportatge, la investigació, el tema curiosos... Què passa? Que hi ha poca gent, tot és una bola. Hi ha poca gent, poc pressupost, poc personal al terreny... i es va entrant en una dinàmica que costarà molt de canviar. El futur de molts diaris, especialment els esportius, no el veig gens clar. Penso que cada vegada es vendran menys i que, o sent un suplement d'un diari general en alguns casos o apareixent 2 cops per setmana. Jo penso que anem cap aquest camí.

Si fins i tot fer diaris pràcticament al 90% del Barça, no és viable. Entenc que parlar de futbol català en un diari en paper tampoc ho és econòmicament.

Aquest és el problema, que avui en dia només es prima el negoci, els números i si com tu bé dius a vegades la gent jove no compra quan és forofa del Barça, imagina't al nivell de futbol català. Penso que és molt complicat perquè la gent només mira els números. I per Internet tampoc hi ha una aposta, Mundo Deportivo podria apostar pel futbol territorial per Internet, però tampoc ho fa. Avui dia sembla que només existeixi la Premier, la Champions... que abans ja existia, i no vol dir que no se li pugui fer seguiment, però una cosa no hauria d'excloure l'altra. Malauradament ho fan i s'exclou.

Més enllà dels mitjans, tu amb REM Images has intentat fer-te un forat al futbol català. Creus que la petita pujada de suflé ha fet que s'hagin creat altres llocs de treball al futbol català?

Jo crec que és molt difícil. El fet que hi hagi moltes webs i plataformes, no donen per viure, ni per subsistir, perquè és pràcticament un hobby per molta gent. Per raons familiars, per raons que se'n cansa, aquesta persona deixa estar el tema. Aleshores, costa molt de trobar publicitat, avui dia més encara, i si els mateixos clubs no troben patrocinadors, imagina't els mitjans. En el cas nostre, ens hem adonat que hi ha dos mons antagònics, que és malauradament la desgràcia. Ahir una persona del Torelló em confessava el que nosaltres vivim: tenim un camp que hi venen 100 persones al primer equip, però el dissabte al matí quan hi ha pre-benjamins i alevins alhora, hi ha 300. Malauradament, és així, els pares són els que omplen els camps i no són d'un club, són d'un nen. I aquest nen pot estar al club molts anys, o canviar. És una cosa que fluctua. En el nostre cas, amb la fotografia, on hi ha potencial i negoci és amb la venda de fotografies, però del futbol formatiu. Nosaltres pràcticament ens bolquem en Futbol 7, perquè és el que té rendiment, quan els nanos són infantils ja no van al camp amb els pares, ja tenen 10 fotos i ja no fa tanta gràcia. Aleshores, en temes fotogràfics, en el futbol amateur té massa sortida, només en alguna cosa concreta. En el futbol base és on es mou tot, també la Federació, que sobreviu gràcies als nanos. D'equips de futbol sènior cada cop n'hi ha menys, pleguen cada vegada més, la gent està cansada, són molts diners... El que mou tot és la base, que també té la seva part positiva, independentment de com siguin els pares, és millor que els nanos juguin a futbol que no que estiguin davant de l'ordinador o al carrer.

Lluís Cervelló

Quina és importància que creus que té el Futbol.cat

Crec que el futbol català és quelcom molt estès i arrelat al territori. Gairebé tots els pobles tenen camp, escoles i molta gent que hi juga. És un futbol que no sempre té la presència d'altres categories a nivell de mitjans. I un programa que, encara que sigui de forma molt humil, ensenyar algunes categories sense tant de seguiment està molt bé. Arribar fins a la tercera divisió, i gràcies amb l'acord amb la xarxa també Primera Catalana. Categories inferiors de selecció catalana, la lliga femenina... Penso que donar presència a aquest futbol és important. No només pels practicants sinó com a servei públic de la televisió que som.

Si ens fixem en els principals diaris, veiem que el futbol català està bastant oblidat. Creus que al final és més una qüestió de servei públic que d'interès real?

Pel mitjà on jo treballo és evident que és un servei públic, i a nivell d'interès està clar que el gran públic, al cap i a la fi, està en els esports d'elit i les grans competicions. Mundial de motos, les grans lligues de bàsquet, Eurolliga... i ja no parlem de la Primera Divisió. Però per servei públic, i per propi interès, el futbol català ha de tenir també el seu moment de presència.

Parlant amb l'Albert Setó, el cap d'esports de BTV, em comentava que BTV s'ha d'ocupar del futbol català perquè TV3, tot i tenir Esport3, no cuida prou el futbol català. No sé si comparteixes aquesta reflexió.

En això hi pot haver opinions per a tot. En la part que a mi em toca... intentem fer el màxim, i està clar que totes les finestres que es puguin obrir sempre poden semblar poques, i que es podria fer més.. segur que sí. Però un mitjà com el nostre, a banda del servei públic, també he de mirar altres coses com el tema de l'audiència, l'interès general i tot plegat.

Jo entenc que, de vegades, es pot fer més. Però s'hi dediquen mitjans, es fan retransmissions de partits...Seguiment se'n fa. Ara, que sigui més o menys, això ja va a gust de cadascú.

En els darrers anys han aparegut molts portals que parlen de futbol català. No sé si això ha afectat el programa en algun sentit. Ja sigui positivament o negativa.

No tinc aquesta sensació. El que fan són facilitar-nos la feina. En el meu cas, no només faig el Futbol.cat, i en la redacció d'un mitjà gran com TV3 fas cinquanta-mil coses, i no estàs només pendent del que has de treure dilluns en el programa. I com més informació i mitjans hi ha, millor. És informació que també fem servir. Segons quins portals, segons quins comptes de Twitter, els propis de cada club, que també fan el seguiment, i... com més seguiment hi ha, més em faciliten a mi la feina.

Creus que han influït en algun sentit als mitjans tradicionals?

Bé, pel que et dic. Faciliten accedir a una informació que abans era més costosa. Així hi ha gent que et fa arribar informació que tu pots contrastar, ampliar o treballar d'una altra manera. Però més que influir, jo penso que ha ajudat.

Quin creus que és el futur que li espera al futbol català?

Crec que no es pot dir en genèric. Dependrà de cada club i la capacitat que tingui per gestionar els seus recursos i adequar-los a la categoria per fer projectes reals. Si busques

arribar al futbol professional, és complicat. Per més diners que posis en un projecte, això no et garanteix l'èxit esportiu. I, en canvi, els clubs amb molts anys d'història han de treballar la base i la subsistència com a club i no mirar l'intentar créixer o créixer massa de pressa, perquè tenim molts exemples de clubs que han volgut fer projectes molt ambiciosos, hi han posat molts diners i després resultat que això no garanteix anar endavant.

Per tant, el futur dependrà que hi hagi alguns clubs que puguin tirar endavant, créixer, i afegir-se al futbol professional sense perdre de vista que s'ha de ser realista per no fracassar ni desaparèixer.

Però si mirem una comunitat com Madrid, que ha tingut 3, 4, de vegades 5 equips a dalt de tot... A Catalunya el futur també passa per a què a més de Barça i Espanyol hi pugui haver un, dos o tres clubs més que voregin, no la Primera, però sí que es consolidin a la Segona Divisió.

I en termes de formació, crec que no hi ha cap mena de perill. Hi ha tants clubs, tanta gent que hi juga i tanta feina ben feta, que perquè uns quants la facin malament, això no posa en risc la salut del futbol català.

Creus que els mitjans poden ajudar d'alguna manera?

Els mitjans poden ajudar. Sí. Que una competició tingui visibilitat també depèn dels mitjans de comunicació. Aquest any, per exemple, ens trobem amb una Segona Divisió que, pel fet que els clubs hagin optat l'oferta que els dona més diners a curt termini, ha fet que la competició tingui menys visibilitat. Perquè ara no hi ha partits en obert i ha perdut molta audiència perquè la gent no paga per veure la Segona. I ha perdut presència televisiva. L'ajuda dels mitjans és primordial. Si es parla menys d'una competició, apareix menys als diaris, menys a les ràdios... doncs és més difícil qui t'esponsoritzi una samarreta, et posi una tanca al camp o trobis un sponsor principal.

Albert Setó

Des de fa uns anys, BTV va començar a fer que els barcelonins poguessin veure els seus equips de futbol, els dels barris, al seu informatiu. Però últimament l'aposta pel futbol català ha augmentat. Per què feu aquesta aposta?

Era la nostra assignatura pendent. Sempre havíem anat a gravar els partits de Tercera Divisió, i de Segona B. Alguns de Primera Catalana... però era una qüestió periòdica però no continuada, com consideràvem.

Aprofitant el canvi de centre vam fer un replantejament. La nova instal·lació era quatre vegades més gran, la redacció d'esports va créixer i vam fer un replantejament seriós de cap on havíem d'anar. I vam arribar a la conclusió que si tractàvem el futbol havia de fer el barceloní, en lloc de centrar-nos en Barça i Espanyol. Si algú ens ha de venir a veure o escoltar és perquè fem l'esport barceloní.

Per això vam comunicar-nos amb els departaments de premsa dels equips de Segona B, Tercera i Primera Catalana... fins aquí, perquè en algun moment hem de posar la frontera. Els vam dir que el seguiment seria continuat a casa i a fora. Una aposta forta sobretot amb la Tercera Divisió. Amb la Segona B tenim l'inconvenient dels viatges fora i no ens el podem permetre, però sí que tenim un acord amb TV3 per rebre material.

Amb Tercera ens vam posar ben aviat el fil a l'agulla i aquesta temporada hem començat també a emetre partits per televisió. Era una reivindicació de la redacció d'esports de ja feia molts anys. Aquest és el primer maó. El següent ha de ser fer retransmissions poliesportives. De moment estem en la franja de Tercera el migdia de diumenges, però també volem posar-ne una altra els dissabtes, de poliesportiva.

El fet que alguns clubs s'hagin professionalitzat en les àrees de comunicació ha canviat gaire la relació amb la televisió?

Jo ho poso bastant en quarantena. Pràcticament només Europa i Sant Andreu. Ara també el Júpiter... Però jo sempre els ho he dit als clubs. Pagueu 500€ a una persona per a que taladri els mitjans i ens proposi temes. Segur que els comprarem! Siguin tradicionals, o no. Però no ho fan. Prefereixen gastar-ho en un jugador en lloc d'en un periodista, o estudiant de periodisme, que els podria fer una feina que, a més, és vocacional. I podrien sortir en molts mitjans al llarg de la temporada. Així podrien aconseguir més publicitat, i amb això, aconseguir millors jugadors. És una qüestió de guanyem-guanyem que no s'han acabat de creure. Esperem que algun dia facin el canvi perquè hi ha moltes coses que nosaltres no sabem.

És més fàcil que 20 o 25 equips vinguin a un mitjà, que no pas preguntar com està cada secció.

El fet que hagin aparegut tants mitjans vinculats al futbol català ha estat una empenta, o un toc d'atenció, per vosaltres?

Sí, sí. Nosaltres ja fa uns quants anys que vam començar, i no és que fóssim pioners, ni molt menys. Ara, amb l'era tecnològica seriosa s'hi ha afegit molts més i estem encantats de la vida perquè, a més a més, ho fem servir molt. Hi ha webs i blogs de referència: la d'en Roger Sánchez, la del Traperinho... ens ajuden a veure dades, buscar coses... I ells també aprofiten

les nostres imatges. Estem al mateix vaixell. Parlem del futbol català i ara està en un molt bon moment perquè tots plegats li donem molta importància. Ens hem d'ajudar en lloc de pensar que són competència. Des de Barcelona Televisió estem encantats d'haver pujat en aquest vaixell i tan de bo el vent bufi cap a nosaltres!

Ràdio Marca, per exemple, fa una feina impagable i espectacular. Tenim molt bona relació amb el Ricard Vicente i estem encantats de la vida. Com més siguem, millor tractarem el futbol català.

Ets la primera persona que em diu que el Futbol Català està en un bon moment. A més, tothom diu que és molt difícil de monetitzar. En aquest sentit, no sé si consideres que és un servei públic purament o és rendible a nivell econòmic.

Jo ho veig des del punt de vista de televisió pública. No sé quin impacte pot tenir econòmicament en un mitjà privat. Nosaltres som una televisió pública amb les portes obertes de bat a bat a tothom, a tots els esports. La gent paga els impostos i una petita part ve aquí, i una petita part als esports.

Des del nostre punt de vista, ens agraden els números del seguiment de Tercera Divisió i estem creixent clarament. Jo no sóc gens pessimista en aquest sentit, si ho posem des del punt de vista del nom. En l'econòmic ja no hi entro. No sé quina repercussió pot tenir econòmicament, però quan parlo amb els clubs, ni nosaltres paguem per fer-los ni ells ens cobren, i sempre els dic que les tanques publicitàries, de cara a properes temporades, poden demanar més diners. Allò surt per televisió i pot tenir més repercussió. Nosaltres comencem la retransmissió 15 minuts abans, doncs... que posin un cotxe del concessionari del barri al mig del camp, i que et donen 200€ per aquell cotxe que anirà apareixent. Són els propis clubs que no s'acaben de moure gaire.

A la dècada dels 2000 els espectadors als camps de futbol català va començar a disminuir. Creus que ara està pujant el suflé gràcies als mitjans?

Crec que la gent està una mica cansada del planeta Barça, per molt que hagi guanyat tantes coses. I la gent està tornant als barris, en tots els aspectes. I en el futbol s'ha de guanyar.

Per exemple, la Montañesa està posant cada diumenge 700-800 persones al camp de la Via Júlia. I hi ha 2 autocars que els acompanya en els desplaçaments. Això fa barri, fa districte i la gent s'anima. L'Europa fa bones temporades últimament i la gent hi està anant, el Sant Andreu, malauradament ha baixat a Tercera, però s'hauran d'acostumar a què l'equip estigui a Tercera per millorar la situació econòmica, i arran de posar nanos joves fidelitzaran la massa social. El Sant Andreu, de seguida pot posar 1.000 persones al camp. De seguida. I el Júpiter, que es consolida a Tercera, a poc a poc hi anirà més gent.

Saps quin és el meu somni? Quan miro Londres, sempre han tingut 5, 6, 7 equips a la Premier. Si mai som independents, a la nostra Primera Divisió catalana real, com a país, podríem tenir 7 o 8 equips de Barcelona. Seria el somni del nostre futbol.

Quina és la importància dels mitjans pel futbol català?

Jo el que considero és que els jugadors m'interessen més que no pas els directius. Aquests un dia hi són i d'altres no. Alguns tenen interessos econòmics, o d'altre tipus. Alguns mai han estat socis i ara apareixer i marxen al cap de cinc anys... però jugadors i tècnics hi són

de sempre. I aquests agraeixen molt el seguiment que fem. Amb això en tinc prou. Perquè tot això promou que es segueixi fent futbol en aquell barri i aquell districte perquè els xavals no estiguin fent coses dolentes, entre cometes, i es dediquin a fer esport.

Parlant amb en Gonzalo de Melo, m'explicava que els directius són molt carques. I que fins que no canviï la seva mentalitat els mitjans no podran fer més pel futbol català. No sé si comparteixen aquesta reflexió.

Ells miren molt la qüestió econòmica. Quin rendiment em donarà? Per exemple, el president de l'Europa, el Gils de Bode, quan li diem que tenim intenció d'anar a fer el partit... no ens posa problemes, però d'entrada ens diu que ha de parlar amb la Junta perquè si el fem per la tele vindran 40 persones menys... Aquest plantejament que no... En canvi, li dic que faci el plantejament al revés. Promou molt aquest partit, posa entrades més barates, posa més publicitat, un cotxe al mig del camp... idees imaginatives.

Per exemple, la Monta. Aquesta temporada ja ho fan, però m'he fartat de dir-los que, ja que anem a fer prèvies i partits, que posin un pòster amb els quatre o cinc patrocinadors principals, i els donaran més diners. A Barcelona Televisió i al seu web, un equip pot sortir unes 600 vegades cada temporada. A Primera Catalan, si ho fas bé, que no fem partits en directe, pots tenir un impacte de 300 vegades a la televisió. Si només ho mires des del punt de vista econòmic tira-ho per aquí. I després, com que anem a fer prèvies i de tot... ajuda'ns!

Nosaltres fa unes temporades que anem a fer la presentació, com si la fes el Barça o l'Espanyol. Els demanem que es vesteixin de futbolista i toquin pilota.

Què creus que li aporta BTV al futbol català?

Visualització. Són coses que estan passant, i si no apareixen als mitjans no passen. A més, a nosaltres ens interessa molt que a la gent de Les Corts vegi què es fa a Nou Barris, als de Nou Barris què es fa a la Barceloneta, i als de la Barcelona què es fa a Pedralbes. Nosaltres estem amb el més desgraciat de la ciutat i amb el més ric. I ens interessa molt que el milió i mig de persones vegin que aquí hi té cabuda tothom. L'infantil d'handbol del Poblenou i Messi.

Quin és el futur que veus pel futbol català, comunicativament?

Jo crec que continuem creixent. No sóc tan pessimista com els altres. Entre d'altres coses, perquè cada cop hi ha més mitjans, digitals i tradicionals, que en fan ressò. La Xarxa té un convenir amb la FCF per fer partits, nosaltres hem entrat amb força i pensem seguir l'any vinent. La televisió de la Costa Brava ho fa també, pel seu territori... Ja m'encantaria que TV3 fes algun dia un partit de Tercera Divisió, però com que TV3 va a la seva bola i només li interessa una cosa, que va de blaugrana... Tot i tenir un canal d'esports, a les 11 de la nit no et fan la redifusió d'un Reus-Maçanet, et fan Euskadi des de l'aire. D'acord, encantats de la vida.

Som els altres? D'acord, som els altres els que hem de treballar pel futbol català. Som els altres i ho farem encantats de la vida.

David Planella

Quins són els orígens de lajornada.cat i per què neix aquest diari digital?

Els orígens són al 2010, era primer de carrera, amb en Pere Aragay. Tot va començar amb la relació que teníem, jo feia un programa aquí a Sant Joan a La Garrotxa i ell venia de Matadepera a col·laborar i vam dir que havíem de fer alguna cosa més. Aprofitant que la uni va mancada de pràctiques, necessites moure't pel teu compte i vam decidir tenir una mica d'emprenedoria i crear la jornada.cat. Vam tenir des del principi que havia de ser un diari en format digital per tema de costos, que havia de ser en català perquè tan ell com jo tenim molt clar que és una llengua que s'ha de protegir i que havia de parlar només de l'esport català perquè no hi havia cap diari que parlés pròpiament de l'esport català.

Després de tres anys amb el diari, què diries que ha lajornada.cat aportat al futbol català?

Des de la meua perspectiva, m'ha portat molt a mi. Al futbol català, segurament li ha portat ressò. No sé fins a quin punt, potser mínim. Però li va portar un cert ressò des de la xarxa. Els clubs, almenys els que ens vam trobar, va ser molt d'agraïment per part dels clubs, sobretot pels més petits. Donar bola als clubs de Tercera i de Segona B, que sovint estan maltractats i que els mitjans només en parlen quan passen coses extraordinàries. Jo crec que potser sí que vam donar bola a tot el que és el futbol català i a la resta de l'esport català, perquè parlàvem de futbol, hoquei patins i altre esports minoritaris.

Després de lajornada.cat, van començar a aparèixer mitjans similars i alguns especialitzats en el futbol català. Creus que aquesta aparició tan sobtada va fer que els mitjans tradicionals s'hi fixessin i decidissin donar importància al futbol català?

Jo crec que més o menys va seguir força com estava. De fet, de mitjans tradicionals que parlessin del futbol català, potser més enllà de l'Esportiu, no n'hi havia cap més. L'Sport i el Mundo Deportivo sí que fan coses i crec que ja les feien. Jo també me n'alegro que després de nosaltres sortissin diaris que parlessin del futbol català, potser entre tots vam veure que se li podia donar més ressò del que tenia i que Internet era una via per donar-li ressò. Jo crec que tot va continuar igual. És una llàstima que haguéssim de tancar el 2013, però també estem contents que ens agafessin el testimoni d'alguna manera.

Aquest ressò que dius que se li va donar al futbol català creus que va ser només soroll o que va ajudar que pugés el suflé i guanyes una mica més d'aficionats. Perquè a partir del 2000, molt abans de la jornada, l'assistència va baixar en picat. Amb lajornada.cat i altres diaris, ha pujat una mica.

Jo crec que depèn molt de cada club i de cada història. A Olot només de pujar a Segona B el suflé estava a dalt de tot i teníem 1.500 espectadors de mitjana, i ara superem els 1.000 per poc. L'altre dia, 1.094 quan t'hi jugaves la vida contra el Llosetí. En canvi vas a equips del costat de Barcelona, vas a Badalona o l'Hospitalet, i hi ha 500 persones al camp. A alguns llocs ni arriba. Crec que depèn molt del lloc, del moment i de la història de l'equip. A Segona B, l'Hércules està jugant contra el Llosetí llavors no hi ha punt de comparació entre un equip històric que havia estat molts anys a primera divisió i d'una ciutat com Alacant que no pas comparat amb un poble de 3.000 habitants com és Lloseta a Balears. Jo crec que depèn molt de cada cas i la mitjana en general, home no sé si ajuda, suposo que sí, com més mitjans hi

ha, la gent més coneix l'equip de casa seva. Al final és això, tenir clar cadascú quin és l'equip de casa seva i posar el granet de sora.

Abans em deies que no sabies ben bé dir què ha aportat lajornada.cat al futbol català, però sí que saps dir què t'ha aportat a tu. Suposo que et refereixes a que alguns dels redactors de lajornada.cat han trobat portes obertes a altres mitjans, com és el teu cas.

És veritat, ens va servir com a porta d'entrada al món professional. A mi em va anar, de fet ara estic també col·laborant a l'Esportiu. Molta gent va acabar col·laborant a l'Esportiu, l'Sport... Va ser com una facultat extra, paral·lela a l'Autònoma o altres universitats, perquè teníem gent de moltes universitats de Catalunya, jo crec que de totes teníem representació. I a molts ens va servir per obrir-nos les portes i com una mena d'aparador. Com que a la universitat trobàvem a faltar pràctiques, lajornada.cat ens servia per anar cada cap de setmana acreditats i a cobrir el partit del teu equip. Això sí que ho puc dir, tu mires les cròniques des del primer dia fins a l'últim i vam progressar gairebé tots. Per nosaltres va ser un aprenentatge continu durant 3 anys, sobretot els que vam estar al capdavant cada dia, portant la jornada, escrivint, corregint.. Vam haver d'autoaprendre com funcionava un mitjà perquè molts no havíem estat a cap diari i per tant, d'alguna manera, vam ser nosaltres els que ens vam crear l'autoaprenentatge.

I tot això sense esperar diners a canvi, era una cosa voluntària. No sé si la temàtica del futbol català, i esports minoritaris també, són més un tema de servei públic, que no un tema que es pugui monetitzar fàcilment.

Malauradament fa aquesta sensació, però no hauria de ser així perquè tothom qui fa una feina hauria de ser pagat. El que passa és que estem parlant no només de futbol o esport català, que és apart i fa aquesta sensació que és una cosa amateur i que no hagi de cobrar, també estem parlant de món digital. Jo crec que a hores d'ara no s'ha trobat la tecla per cobrar bé al món digital. Hi ha molt pocs diaris digital que hagin trobat la via per pagar els col·laboradors o redactors i que fos viable. Nosaltres és cert, ens vam plantejar fer el salt a un món més professional, vam crear fins i tot un projecte per veure si seria viable o no i ens va sortir que no. I hi vam treballar molt i ens va costar molt trobar-li la viabilitat. Jo crec que és un problema de temàtica i d'estructura, el tema digital no s'ha trobat la fórmula perquè sigui viable econòmicament parlant. Els que l'han trobat jo crec que han tingut sort perquè és molt complicat.

El fet que no sigui viable potser és perquè a la gent no li interessa més enllà de resultats i classificacions?

A Catalunya tenim una gran sort que al mateix temps és un gran problema: el Barça. Llavors aquí per mi tant de bo fos com Anglaterra i tothom fos del poble o de la ciutat, de l'equip del poble. Però sí que és cert que hi ha certes ciutats de Catalunya que la gent està molt involucrada amb el seu equip. De mica en mica en alguns llocs sí que s'està pujant, en altres no, però tinc la sensació que en els llocs on no es pujava tampoc no es baixa i en altres llocs es puja. Allò que deies de què la tendència està en alça lleugerament, jo també la tinc. És utòpic pensar que algun dia serem com Anglaterra perquè mentre hi hagi el Barça, això no serà així perquè hi ha una cultura a darrer ai és molt complicat de trencar. Hem de tenir clar que el problema és aquest però que al mateix temps és una sort i que amb tot això doncs intentar construir una gran fortalesa al voltant de l'esport català per fer-lo una mica més

fort. La millor manera de fer-o seria que aquests mitjans digitals que estan sortint i que hi posen tota la bona voluntat del món, poguessin ser viables. Tan de bo lajornada.cat hagués pogut ser el diari que volíem que fos. Al final vam haver de tancar, van ser 3 anys molt macos, però tots quan vam començar volíem que fos la nostra feina i no va poder ser. Si haguéssim aconseguit que fos la nostra feina, també hauríem aconseguit que el futbol català i l'esport català s'hagués potenciat. El problema és aquest, que són pocs mitjans els que n'informen perquè són pocs els que es poden guanyar la vida.

De cara al futur ets optimista amb l'esport i el futbol català?

Sóc optimista perquè veig que hi ha gent que li interessa i que, sobretot, de les facultats surt gent que veu que és una bona manera per començar. I com que això continuarà així, perquè tenim la sort que en la majoria de l'esport català les portes són molt obertes, per la gent que comença perquè necessiten els clubs que se'ls doni ressò, com que això seguirà sent així i com que de periodistes en seguirà havent, i per tant la necessitat hi seguirà sent, jo crec que el ressò de l'esport català està garantit fins a aquest punt. Però hem de ser capaços de superar aquesta barrera i de fer que aquests mitjans digitals i en paper que surten, aconseguir que tot plegat sigui viable perquè al final els beneficiats serem tots. Tan de bo algun dia això es pugui superar, sinó tot seguirà igual.

Cristian Garcia

Com i per què neix el Blog de l'Hospi?

Per la falta d'informació que hi havia al voltant de l'Hospi. Sí que hi havia la ràdio, però probablement era una informació massa oficialista. Quan només hi ha un mitjà que segueix un club, a la llarga s'acaba transformant en un mitjà oficial i, així és difícil veure diversos enfocaments del que passa al voltant d'un equip de futbol.

La web era bastant fluixa, per no dir una merda, i vam intentar obrir un espai per donar una altra visió del que passava a l'Hospi, sense cap pretensió més que aquesta.

A poc a poc vaig començar a col·laborar en les tertúlies de Ràdio Hospitalet, a fer de comentarista en els partits a fora, a Ràdio Hospitalet, i en paral·lel a això el Blog va anar adquirint una mica més de volada. També hi va ajudar que l'última temporada de l'Hospi a Tercera fos molt bona i crec que els lectors, o la gent que és de l'Hospitalet sempre li crida més un contingut sobre el seu equip quan les coses van bé.

El Blog ja no és exclusiu de l'Hospi. Parles molt de la Segona B. En quin moment fas aquesta passa i per què?

No és una passa conscient ni voluntària, sinó que me n'adono que per parlar d'un equip has de ser conscient del seu entorn. Quan fas una prèvia tens dues opcions: copiar d'una altra web o intentar generar una mica el teu punt de vista a partir de les dades que puguis conèixer. Una mica aquest és el punt de partida.

Més enllà del blog, amb els arxius que tinc de tractament de dades també segueixo la resta d'equips, no tant la Tercera, perquè és una categoria un pèl complicada, però sí que amb la Segona B ens vam enfortir.

Dius que arran de començar el Blog vas començar a passar per Ràdio Hospitalet, ara també escrius per l'Esportiu i no només sobre l'Hospi. Creus que el Blog ha influenciat alguns mitjans tradicionals?

Jo crec que, al final, l'aparició de Blogs en general ha fet créixer la competitivitat també en el món de la informació. Al final, un es planteja si està rebentant una mica el mercat oferint informació gratuïta per plaer, i hi ha mitjans que generen informació i activitat econòmica i han d'estar a l'alçada dels qui ho fem per amor a l'art. Això, intensifica l'ambient competitiu i fa que, a la llarga, la informació hagi de ser millor, no per quedar un davant de l'altre, sinó per tenir informació veraç i bona sobre el club.

Els mitjans tenen intenció de guanyar diners. No sé si tu ho has pensat pel Blog, ni si creus que és viable?

Crec que seria més viable que necessari, des del punt de vista de llibertat d'informació. Al final, hi ha temes com el dels videoresums, que des del moment en què jo agafo prestades imatges de mitjans que sí generen activitat econòmica... si tu treus rèdit també d'això segurament hi ha un debat ètic o moral, i fins i tot legal, de si pots fer servir aquestes imatges d'altres mitjans per treure rèdit personal. Com que això no ho poden dir mai perquè jo no guanyo res amb l'activitat del blog, és un intercanvi d'opinions. També hi ha mitjans que es nodreixen de la informació que tu puguis treure per treure l'endemà una notícia al diari, o

fer una peça en una TV local o diari local, el que sigui. Al final hi ha una interacció entre diferents actors, en aquest aspecte.

Pel que sí t'ha servit el Blog és per aconseguir ingressos a través d'un altre mitjà, de l'Esportiu. Aquí si ha estat important la feina que has fet amb el Blog.

Sí, perquè, al final, no hi ha gaire gent que segueixi amb regularitat l'actualitat del club. Al final, si no em triaven a mi doncs tampoc hi havia massa més opció. Potser sí que pot donar més fiabilitat una persona informant de l'Hospi que ja porta molts anys, però és que tampoc hi havia gaire alternativa.

Al final de la dècada dels 2000, l'assistència a camps de futbol català va començar a descendir. No sé si et fa la sensació que ha pujat una mica el suflé o només és soroll per les xarxes socials?

No crec que hagi augmentat l'assistència als camps. Potser de forma puntual, però al final només quan la gent es puja al carro de les bones situacions. Igual que hi ha gent que va al cinema perquè una peli s'anuncia més que una altra, si s'anuncia la temporada i l'equip pot aspirar a cotes més altes, segurament és quan, des del club es facilita l'assistència. Però crec que és una excepció i que no hi ha hagut cap millora, sinó al contrari. Tot el tema del futbol televisat, tenir futbol a totes hores, de qualsevol lliga, fa que l'espectador que no és de cap club s'acomoda i es queda a queda al sofà en lloc d'anar a veure partits que si no t'hi va res, són complicats de veure. La qualitat no és la mateixa que en un partit de primera divisió.

Per tant, l'aparició de Blogs i webs no ha generat més seguidors?

De vegades confonem l'augment de seguiment. Pot ser més actiu o més passiu, i tu pots parar més atenció al grup 1 de Tercera puntualment perquè el nostre equip s'hi ha d'enfrontar, però realment no direm d'anar a veure un Boiro-Choco perquè ens interessa immediatament. Hi ha gent que pot seguir l'Hospi perquè és de l'Hospitalet, però per fer el pas d'anar al camp calen moltes més coses, un treball de molt més temps per aconseguir que vagin al camp perquè vulguin, no perquè els ho diguin.

Quin és el futur del futbol català?

Repreguntaré. Quin és el futur del futbol? Perquè cada cop hi ha més una dèria de convertir els clubs en empresa i deixar de banda la passió. És aquesta passió el que ens fa informar i apropar-nos a la realitat dels clubs, i el que genera el funcionament d'aquestes pàgines. Els clubs s'estan allunyant una mica d'aquestes pàgines que, per amor a l'art, estan fent més pel futbol del que ells fan des d'un punt de vista empresarial.

La Xarxa ha passat de fer futbol internacional a futbol català. Potser perquè el futbol espanyol o internacional s'han acabat allunyant de les pròpies cadenes d'abast nacional, que no poden emetre ni resums del que ells cobreixen. No té cap tipus de lògica. Només allunya l'espectador del que hauria de ser partícip actiu i no un element secundari o terciari. Aquest actiu l'hauria d'aprofitar el futbol català per fer-se'l venir bé. Però això es fa a base de feina i de passió. D'entendre que els motors dels clubs de futbol són la gent, poca o més, però la gent. I si no es respecta la gent, que és el principal actiu, el futur pinta malament. Sinó, entendrem que els clubs s'han de sostenir sobre la gent, i no sobre resultats, que són puntuals o passatgers. No es pot edificar un projecte de club sobre que un club estigui en una o altra categoria. Han de ser viables, més enllà de resultats.

Roger Sánchez

Com i per què neix Tercera.cat?

Ja m'havia començat a interessar pel futbol català, per la meva feina a La Xarxa. Ho seguia molt a roda de l'Esportiu, El Blog de l'Hospi i les televisions locals, però vaig veure que amb la Tercera Divisió hi havia un forat informatiu, sense cap web ni plataforma que informés de Tercera. Hi havia FutbolCatalunya i altres webs, però arran de que jo ja m'ho estava plantejant, d'un Torneig d'Històrics i d'un comentari a Twitter, en què em preguntaven si hi havia alguna web per seguir la Tercera que vaig respondre: "No, però tot seria fer-la"... arran d'això ho vam tirar endavant.

No ets aficionat de cap dels equips de Tercera. Què té aquesta categoria d'especial, més enllà de la necessitat informativa?

Hi vaig trobar molts al·licients. 20 equips d'arreu de Catalunya, i la possibilitat de poder explicar moltes històries humanes, però és un futbol tan pròxim que ens permet explicar moltes històries de futbolistes que darrere tenen moltes coses, de clubs que també tenen al darrere moltes peculiaritats, uns moltes més que altres, i vaig trobar que era un univers per explorar que ningú no havia explorat abans.

Si deixem l'Esportiu a banda, creus que hi ha interès sobre futbol català, més enllà de resultats i classificacions, que és el que ofereixen bàsicament Sport i Mundo Deportivo?

Vull creure que sí. De vegades penso que un ho veu tot molt més maco del que realment és. Però avui dia la gent té un accés tan fàcil a marcadors, classificacions i a quedar-se amb una fotografia ràpida, que sempre es pot anar més enllà i la gent pot empatitzar més si sap que el davanter del Prat és extern a Servihàbitat, o si és professor de gimnàs, o que l'altre és mestre en una escola de Vilanova, o el que sigui. Crec que pot ajudar a donar més context i no només quedar-se en qui és el primer i qui és el vintè.

Tercera.cat es manté després de cinc temporades com a hobby, perquè no és una activitat monetitzada. Tens l'objectiu d'acabar obtenint diners?

Cada any és un tema que rumio. Però entre la mandra, el procrastinisme, que en tinc molt, i el fet de tenir el temps que tinc, sempre penso que potser algun dia m'ho podria plantejar, però per sort el motor que cada dia fa que ho vulgui tirar endavant són les ganes de seguir informant de la categoria. El dia que no tingui més ganes, potser, tot i que vulgui treure'n beneficis m'ho hauré de plantejar.

Quina creus que és la penetració del web, tant en els equips i aficionats, com en la resta de la gent, que és fora del món del futbolcat?

En els equips crec que la penetració és prou intensa. El perfil 2.0, de tirar molt de Twitter i que els 20 equips tinguin Twitter, uns més introduïts que d'altres, fa que es pugui arribar més fàcilment. Crec que hem facilitat l'accés a la informació dels clubs.

Però gent que no és seguidora, molt puntualment. El dia que fas una història humana d'un defensa, o el davanter que fa tal cosa i que té una història curiosa, potser a la família, als amics, als companys de feina els farà gràcia. Potser com a mínim ens pot ajudar a que la gent

vegi que aquella pàgina no és de quatre malalts que diuen qui va primer i qui va últim i quants gols han marcat, i que hi ha alguna que altra esquitxada que envolta el futbol.

Creus que l'aparició dels mitjans digitals han tingut incidència sobre els mitjans tradicionals?

Crec que els ha fet, o els hauria d'haver fet activar una mica. Sense que siguin lliçons, s'ha demostrat que sense beneficis i només amb el motor de la passió, de l'intentar explicar històries i la voluntat d'intentar posar més facilitats per arribar, això ha fet activar els mitjans tradicionals que estaven una mica acomodats. Molts s'han quedat amb la idea que, el que ven és el Barça, o el Leicester City, que guanyarà la Premier, però el futbol català no interessa. I potser no interessa, però com a mínim els hem pogut demostrar que hi ha moltes més històries i que és un món que, molt o poc, pot tenir interès.

Tu també treballes a La Xarxa, un mitjà que dóna molta bola al futbol català. Creus que això perquè es considera que interessa o perquè farcida de mitjans locals?

Les dues coses. Han vist que dóna interès. Quan jo hi vaig entrar el 2008, informaven de Primera Divisió, de futbol internacional... però a poc a poc, a més del pes de les televisions locals i el pes d'aquests equips, sumat a què han vist com el futbol català, l'hoquei patins, el bàsquet de lliga EBA han vist que genera un seguiment, sí que s'hi ha acostat.

Ara s'emet un partit de futbol català cada diumenge per televisió. És una bossa buida que només salva el suport de la Federació?

Passa que depèn molt del club i, fins i tot de la categoria. La Primera Catalana no genera gaire seguiment. Fas un Sants o un Horta, i crida a molta gent. Però un Jesus i Maria-Reddis, amb tots els respectes, són clubs que no tenen tant seguiment, i potser costa més arribar-hi. També pel que deia abans, que el fet de ciure molt de xarxes socials i web, molts clubs no estan bolcats i no venen a tu.

Llavors, la Primera Catalana no té tant seguiment, sobretot quan fas clubs que no estan actius a les Xarxes Socials. En canvi, sí que quan fas Tercera, en general, té molt de seguiment. I va molt unit, a part de la categoria i el club, al moment de la temporada. Fas un Prat-Palamós en què el Prat es juga el play-off i, evidentment, molta gent et ve. O el Prat-Manlleu a la jornada 3, perquè són dos clubs que generen seguiment. Per tant, sí que crec que la Tercera, és la categoria òptima per difondre, tenint en compte que la Segona B ja la difon TV3. Però la Federació vol que es facin les dues categories.

Creus que emetre partits per televisió farà recuperar públic al futbol català?

Depèn. Si se sap vendre. I no em tiro pedres a la teulada, que la de La Xarxa és la meua teulada. Pot ser que algú que viu a Manresa, aquest diumenge, que fem un Manresa-Sants, potser posi la tele per veure el partit. Veu que el Manresa guanya 2-0, que es pot posar tercer. Pot ser un primer pas a que aquesta persona faci follow al compte del Manresa, o que miri a l'Esportiu com va el Manresa, la setmana següent la prèvia, i potser això pot acabar motivant. Però el que dèiem abans, sóc molt de veure un món de fantasia, i penses que això acosta el públic, però no té per què. El que sí fem és facilitar una mica que per la gent sigui més senzill acostar-se al futbol català.

Quin és el futur del futbol català?

La pregunta és profunda, però també pot ser-ho la resposta. És el moment d'aprofitar-lo. En primer lloc, la difusió. De vegades, parles amb gent de l'hoquei, de l'hoquei femení, per exemple, i et demanen que volen que fem partits per la tele, perquè la gent s'aficiona al que veu per la tele. Però en el cas del futbol català... ara que el futbol d'elit està tan bloquejat, ara que es fa futbol català, a La Xarxa, però també a BTV, potser és el moment de saber-se vendre i empènyer la gent per a que vingui a tu. Apostar clarament pel públic local. És una cosa molt òbvia, però crec que els clubs s'han d'oblidar de guanyar 5.000 seguidors a Twitters, o fer una campanya molt guay amb un cartell que es viralitzi. L'Europa ha d'anar a per la gent de Gràcia, l'Eixample i el Guinardó... L'Hospi ha de conquerir els barris de l'Hospitalet, i a partir d'aquí ja aniran estirant. La difusió per televisió és molt universal i sona molt grandiloqüent, i això altre és més petit, però és una feina que, per poc que es vagi fent, ara és el moment d'aconseguir-ho.

Gonzalo de Melo

Com i per què neix GolCat?

Al vestidor del CE Premià de Mar sorgeix la idea l'any en què el club baixa a Segona Català. Un company de vestidor, amb qui no tenia gaire relació, l'Adolfo Merino, llicenciat en ADE, em diu que creu que al futbol català no se li dóna l'espai que necessita. Creia que els jugadors només utilitzaven el mític fòrum de FutbolCatalunya i que no existia un mitjà amb l'espai que li pertocava.

Al principi, jo era molt escèptic. Pensava que se'ns faria molt gran i hi hauria molta feina... De fet, l'estiu de 2012 de vacances molt poques. Moltíssima feina... I vam tenir la sort de comptar amb l'ajuda molt activa de l'Axel Aguilar. Però en definitiva, sorgeix així, dutxant-nos als vestidors del CE Premià de Mar. GolCat sorgeix en una dutxa.

Vau començar cobrint-ho tot. Des de Tercera, fins a la darrera categoria de Catalana. Però ara us heu especialitzat molt en les categories més baixes. Creieu que és on més falta fa un mitjà?

Crec que sí, però si et sóc sincer... hem tingut baixes molt importants en aquest aspecte. Jo trobo molt a faltar tenir un molt cap de Segona B com era l'Oriol Boix i un bon cap de Tercera, com era en Roger Sánchez. I espero poder tornar a fer el que fèiem abans amb aquestes categories, ara molt oblidades.

Però de Primera a Quarta Catalana tenim una persona que "va a lo suyo", que té una autopista, que és el Sergi Vargas. Una persona que no pots aturar. Jo li dic que s'agafi vacances, que es tranquil·litzi una mica, perquè ho vol cobrir tot i això és impossible, però sí que ens hem especialitzat molt en aquestes categories i hem rebut el carinyo de la gent. Potser la gent més modesta és la que necessita més estima. Hi ha gent molt bona a Segona B, i a Tercera Divisió, on crec que Tercera.cat és una absoluta referència. I segona B, l'Oriol Boix, que ara és cap de premsa de l'Olot, en Cristian Garcia, que és un "fenómeno en lo suyo", a Tercera en Roger, la tasca que fa l'Esportiu...

I al futbol de l'antiga regional, hi ha Regional Futbol, que fa una tasca boníssima i nosaltres.

Com és la competència en mitjans digitals? Últimament sembla que s'ha obert una guerra, en lloc d'intentar anar a la una.

Crec que és un defecte humà molt bèstia el sentir que som competència i que no podem fer entre tots un cafè junts. M'he arribat a trobar gent als camps de futbol que directament no et saluden. I em pregunto per què no em saluden, què els he fet o per què s'han ofès... He tingut molts enfrontaments a nivell digital, per Twitter, però no ho entenc.

M'encantaria, amb tota aquesta gent, que no m'ha volgut saludar i amb qui he tingut enfrontaments... anar a prendre un cafè. Si aquí hi hagués l'Hector, de Regional Futbol, jo, de GolCat, el Lluís Payarols, de FutbolCatalunya... voldria parlar amb ells.

En Ricard Vicente, de Ràdio Marca em preguntava què passa amb Ayala o amb Segura. Què tenen amb nosaltres, i em convidava a un cafè per a què li expliqués. Però és que no ho sé. No entenc aquest odi tan visceral. Si fos per mi, convergiríem i aniríem tots a una. Però hi ha un tema d'egos molt bèstia. Parlem de futbol català, d'una cosa... que no és Barça o Madrid.

Quan vaig començar, en Jordi Gastó em va dir una frase que tinc gravada: “Et guanyaràs molts enemics. El primer jo”. I li vaig preguntar per què. “Perquè això, el que tu estàs muntant, m’hauria agradat muntar-ho a mi. A mi, i a tots els que portem 30 anys fent-ho”, em va dir. Rebràs l’agraïment dels jugadors, els clubs... però les hòsties dels que porten anys.

És possible rendibilitzar el futbol català?

A curt termini, no. Jo parlo molt del concepte One Shoot. Nosaltres ara estem negociant amb tres tornejos d’estiu, i aquí és on fas els diners. I dic diners, però són coses molt modestes. Però monetitzar-lo a curt termini és una cosa complicada. S’ha de buscar fórmules. Quines? No tinc ni idea. Ni idea.

Molts anunciants et demanen posar un banners, i els dius el que costa: 150€ al mes, per impactes, per fer publicitat via Twitter, etc... Però es fan enrere. Si tu tractes un tema petit, els anunciants seran bastant locals. Però si entres al joc de monetitzar-ho realment, hauries d’anar a empreses grans tipus Estrella Damm, o cases d’apostes. Però això és un terreny molt pantanós. Jo he vist companys meus apostant partits seus.

Monetitzar és molt complicat. I el que més greu em sap és que si jo li hagués de pagar al Sergi Vargas tot el que fa, Gonzalo de Melo estaria vivint ara sota un pont. Sí que rebem una petita ajuda del Consell Català de l’Esport, però és una cosa molt molt baixa. I trobo a faltar una petita empena d’entitats públiques. Amb això, seríem un cohet.

Per tant, el futbol català és més un servei públic que una altra cosa?

Avui en dia, tenim una oferta cultural brutal. Des de casa, a les 12 del migdia, pots veure qualsevol cosa. Hi ha una oferta esportiva que és una barbaritat. I la gent deixa d’anar al camp del Sant Andreu. I després, una altra cosa: el preu de les entrades. Cobrar més de 5€ em sembla una barbaritat i una falta de respecte. Últimament he viatjat força, he vist camps idíl·lics... i partits de Tercera Divisió amb camps plens amb entrades com a acte simbòlic. És clar, això és un tema cultural. Aquí, el concepte de voluntarietat no existeix. Som tan miserables que entrem sense més.

A Salzburg m’explicaven que la gent donava 3, 5€... i multiplica això per 1.000 o 1.200 persones. Això és l’ideal. Jo l’altre dia volia anar a veure el Vilassar, però és que em volien cobrar 12€! Em sembla un insult. Després mires la grada i està buida... i l’equip avall.

Al futbol català hi ha uns dirigents tremendaments carques. Cal un canvi de generació. La mitjana d’edat no baixa dels 50, 60 anys. I sí que proposen idees com els últims 4 partits a 20€, però deixa d’atracar, home! Venen al camp, amb l’oferta cultural que hi ha a Barcelona i a sobre els robes!

Posa l’entrada a 3€ i digues que tindran beguda. Amb el bar, et faràs d’or. Però les directives s’espanten perquè saben que rebran moltes crítiques... I el més difícil de tot és canviar la mentalitat de la gent. Jo sóc molt de gent de mà dreta i mà esquerra. Per a mi, Guardiola va canviar la mentalitat, no només del Barça sinó de tota la societat.

Jo sóc molt de gent així, amb molta mà esquerra, molt oberta de ment. Si em fico en política, l’Obama, per exemple. Criticadíssim, però és el primer president que trepitja Cuba en 80 anys, i sense míssils ni exèrcit. Amb mà dreta i mà esquerra. Però això aquí...

Hi ha gent que per les seves estructures de poder no canviarà res. A nivell polític o esportiu. I molts directius de clubs, a la mínima proposta, fan orelles sordes i et diuen que millor no els atabalis.

Darrerament han baixat molt els seguidors als camps. No sé si creus que amb les xarxes socials han creat només soroll o també han ajudat a dur una mica més de gent al camp.

Les xarxes socials són una arma de doble fulla. Ajuden molt a fer soroll abans dels partits. Per exemple, l'Horta fa uns cartells fantàstics i hi va molta més gent que l'any passat. Per fer soroll és una eina magnífica. El que no m'agrada és que als camps hi ha més gent mirant el mòbil que el partit. I també hi ha gent que prefereix anar a fer el vermut, i mentrestant segueix el partit per Twitter.

Creus que els mitjans digitals heu acabat influint en els tradicionals?

Sí. Moltíssim. Els mitjans de comunicació, siguin digitals o no, que no tinguin una estratègia digital per a mi estan morts a curt termini. Absolutament morts.

No dic que el paper desaparegui. No sóc d'aquesta teoria. Però el mitjà sense estratègia digital morirà en poc temps. Només cal veure fotografies de gent al tren o al metro fa 10 anys i una actual. Hem passat de gent amb diari a gent amb el mòbil.

I el futbolcat s'ha de situar en l'àmbit digital i no en el paper? L'Axel Aguilar, de Mundo Deportivo em deia precisament això...

Sí. Jo trobo a faltar una aposta decidida dels grans mitjans pel futbol català. Però sí, ara l'espai és plenament digital. I ja no només en temes d'entrevistes sinó en vídeos... Si en 8 segons no hem aconseguit atraure l'atenció, la gent et liquida. El paper té molta més capacitat de retenció.

No tenim cultura de veure anuncis. Al web de l'NBA t'has menjar sí o sí 30 segons d'anunci, però el futbol català no té aquesta força. En poc temps cal atraure a la gent.

Què cal per a això?

Jo crec que és una tendència molt d'extrems. Tradicionalment hi havia un gran espai al mig, el que cobria de Segona B a les antigues regionals, en què hi havia un caliu... A més, ara el futbol català ha perdut moltíssima potència econòmica.

Fa onze anys es movien molts diners. Jo a Premià de Dalt estava contentíssim cobrant 300€ al mes amb 20 anys. Compartia vestidors amb jugadors importants i consolidats. Anys després em van dir que jo era el darrer mico, i que què em pensava que cobrava la gent allà. Per això anaven a jugar a Premià.

En l'època de la Tercera amb Girona, Sabadell... una categoria potentíssima... hi havia gent que cobrava 2.000 i 3.000€. I molts diners en negre!

Però hi havia molts ajuntaments...

Sí, però no només això. Hi havia molts grups immobiliaris al darrere. Tota aquesta economia que se'n va anar en orris...

El futbol ha perdut nivell econòmic i de qualitat. L'Adolfo m'explicava que jugava a Tercera l'any que et comento i anava a Montilivi i veia un nivell molt alt. En canvi, ara qualsevol matat juga a Tercera Divisió. Però quan perds potencial econòmic la gent perd el ganxo i perds el nivell. A més, hi ha un tema laboral per part dels jugadors, que no s'hi poden dedicar tant.

Llavors, quin futur veus pel futbolcat? Esportiu i comunicatiu.

És molt incert. Crec que si deixéssim de banda els temes personals, i anéssim, potser no tots a una, però sí sense aquesta dispersió podríem començar a unir forces. Tots els que hi ha, mantenint el nostre espai, respectant-nos i sense entrar en disputes personals, podríem fer coses molt maques.

I a més, la tecnologia. Regional Futbol grava els partits amb un drone! Hi ha Periscope... podem penjar els gols en un moment.

Si enganxéssim el públic més madur, de més de 40 anys, que parla de batalletes, a les noves tecnologies, i a nivell cultural, enganxar el teu fill a anar als camps, guanyaries molts més adeptes. Però crec que la cultura llatina és molt diferent de l'anglosaxona en el respecte pels esports. Ens agrada molt el que la gent veu: Messi, la filigrana... i depreciam el que tenim al costat de casa.

I aquí xoques amb els dirigents antiquats, que et demanen 10€ per l'entrada. Escolti, per 10€ vaig al cinema, o em quedo a casa, o faig el vermut o el que sigui. Aquí hi ha un tema de diferents xocs.

El futur passa per escombrar, directament, els dirigents amb idees del segle XIX, i adaptar els clubs a la realitat actual. Quina és la realitat actual? La gent les està passant putes i no té diners. Doncs facilitem-los les coses. En lloc de cobrar 10€, busca altres formes imaginatives. Hi ha partits de 12 o 15€ a Segona B, i després el partit és una castanya.

Si la gent va escurada has de buscar solucions imaginatives. Abans la gent pagava molt lliurement. Al 2005 t'ho pagaven. I al 2016 no. I si potencies la teva massa social aniràs baixant.

Els clubs han perdut molta essència i personalitat. Mira l'Espanyol, que passa de Sarrià a Cornellà. Qui tens a Cornellà? Per què vens la teva casa? Per què?

Al futbol cal canviar la cúpula dirigent. Gent amb poder real que vendria el seu fill per mantenir el poder. I d'altra banda, tenim molts periodistes amb ganes de fer coses que anem xocant amb aquesta paret. Fins que no aconseguim enderrocar aquest mur, el futur seguirà sent molt difícil. Fins que aquesta gent no cedeixi una mica, no tindrem futur. Haurà estat maco mentre va durar.

Héctor Muñoz

Amb quin Objectiu i per quin motiu apareix Regional Futbol?

Jo era jugador de futbol, i vaig pensar què podia fer que m'hagués agradat a mi que em fessin quan era jugador. Llavors, va aparèixer aquesta idea. Fer un bloc o pàgina per explicar com ha anat la jornada en segons quines categories. Jo sempre m'havia mogut pels clubs de Tercera Catalana de Barcelona... i per aquí vaig començar.

A poc a poc vam anar ampliant en grups barcelonins de Segona Catalana, després la Primera Catalana... i això ha anat creixent. També més hores de feina, però el poder explicar amb passió coses que t'agraden ha motivat a gent col·laborar amb nosaltres.

Creus que el fet que hi hagi hagut aparicions de pàgines com la teva ha fet guanyar seguidors al futbol català?

Jo crec que sí. El fet que hi hagi diverses pàgines que parlin de futbol català és positiu. Fa anys, quan no hi havia mitjans que estiguessin a peu de camp en segons quines categories només veies Mundo Deportivo i Sport dilluns al matí, i només amb classificacions. Això ha fet aparèixer mitjans, entre ells la nostra pàgina, i crec que és molt xulo el fet que hi hagi més seguiment d'aquestes categories. Així, ja durant la setmana es parla dels partits, de la importància de segons quins partits, es parla de la part de dalt, de la de baix... I es parlen de moltes coses que generen moviments a les xarxes socials que estan molt bé. M'agradaria saber si en d'altres països generà tant d'interès com a les nostres categories.

En molts aspectes de la vida estem sobreinformats, però amb el futbol català hem aconseguit posar una llum que feia falta.

Creus que l'aparició d'aquests mitjans ha influït en els mitjans tradicionals?

Penso que els mitjans tradicionals, almenys parlo pels que jo conec, estan perdent una oportunitat d'or. Continua la mateixa informació de sempre. Quan parlen de futbol català hi ha una pàgina, i si està sencera... en un diari de 40 o 50 pàgines. Que siguin més importants unes xancles amb l'escut d'un equip que la informació de futbol català em grinyola. I més en mitjans catalans. Crec que estan perdent una oportunitat d'or per parlar d'això. Són una empresa, i no sé si els surt a compte, però l'aparició de mitjans digitals ens demostra que hi ha un buit.

Normalment en aquests mitjans, pràcticament veiem només resultats i classificacions. La sensació és que potser a la gent no li interessa res més que això.

És la sensació que dóna. I més quan llegeixes algunes cròniques de partits i veus que a les alineacions hi ha noms que no existeixen... Temps enrere comprar el diari per veure la informació era una religió, avui ho fas millor seient davant d'un ordinador. La gent no vol només resultats i classificacions. La gent vol veure gols, jugades en resum...

De vegades, mitjans sense diners, o que posem diners de la nostra butxaca, ens posem a un nivell molt bo. I és molt bo que hi hagi tants mitjans que seguim les categories i es demostra que la gent no vol classificacions i resultats. La gent vol més. I com més li donis, més voldrà. Al final, sí que hi hauria un tope, però ara no estem ni a un 20% del que es podria aconseguir.

A RegionalFutbol heu anat innovant. Ara, per exemple, graveu partits amb drones. Per què ho decidiu, això?

Perquè ens agrada innovar, fer coses noves, que la gent se senti protagonista, perquè ens importa poc la categoria. Estic convençut que qualsevol divisió, de Primera Divisió o Quarta Catalana pot sentir el mateix. Una altra cosa és el que cobrin, però penso que hem de ser reals i intentar captar coses de la millor manera possible.

Quan vam començar a desenvolupar la idea, recordàvem que vam començar a gravar partits amb un mòbil, sense trípode, i ho fèiem com podíem. Ara hem anat evolucionant i ens podem permetre el luxe d'arribar al camp amb més persones, poder tenir accion cam rere les porteries, gravar amb drones... I ens agrada perquè són visions diferents del futbol català que mai havíem tingut. Després serà la gent qui trii si vol veure-ho o no. Però nosaltres intentem arribar el més lluny possible. No a una cobertura total, perquè és impossible, perquè no cobrem i ens movem només per passió, però ja no vas al camp amb una llibreta i un boli, ara vas al camp amb 2 o 3 persones: una amb ordinador, l'altra amb càmera, l'altra amb tauleta o portant un drone. Innovar és positiu.

I no només som nosaltres. D'altres mitjans també estan innovant i fan que el futbolcat sigui més divertit pels seguidors.

Quin creus que serà el futur del futbol català?

Crec que el futur serà millorar. S'han millorat molts camps, però encara n'hi ha per millorar. Encara hi ha camps de terra, i això sona anacrònic. Però mica en mica les administracions s'estan posant les piles i els equips s'estan modernitzant de cara al futur.

Respecte els mitjans, crec que hi ha molt d'immobilisme. M'encantaria que aquests mitjans se sumessin a les nostres iniciatives i fer un seguiment més acurat del futbolcat. Fora dels mitjans tradicionals hi ha modernització i millora en temes de visites i seguidors. M'agradaria saber quin tipus de seguiment hi ha en altres lligues i quina interacció hi ha.

Però crec que nosaltres l'hem de cuidar, sigui la categoria que sigui. Poder fer resums, que els jugadors es puguin veure a Internet, veure els seus gols, aspirar a premis... fer del futbolcat un germà petit del futbol professional a un nivell relativament semblant. El sentiment d'em sento futbolista i em sento important l'hem de respectar, sigui Primera Divisió o Quarta Catalana.

Han de poder gaudir de veure's, que es parli de derbis, de lluites per ascens, per descens... que són igual d'importants que el que hagi fet el Llevant o el Granada.

Alex Gallardo

Tu ets fotògraf i, a poc a poc t'has anat especialitzant en futbol català. Vas començar amb el Castelldefels, i ara treballes amb la FCF i l'Hospitalet. En qui moment decideixes centrar-te en futbol català i per què?

Vaig començar apostant pel futbol català perquè era el més senzill, suposo. És més fàcil començar pel Castelldefels que anar directament a Barça o Espanyol. Vaig pensar que des de baix és on més fàcil seria començar a treballar. L'elecció del Castelldefels no va ser aleatòria, sinó que vaig enviar molts correus, i ells van ser els únics en acceptar-me i donar-me la meua primera feina com a fotògraf esportiu.

Amb l'aparició de les webs a principis dels 2000, i ara amb les Xarxes Socials, la demanda de fotografies ha crescut molt en molts sectors. Un d'ells és el del futbol, per la necessitat de la comunicació. Creus que això farà que es creïn nous perfils professionals?

Sí. La fotografia és molt necessària amb l'arribada dels mitjans digitals i en el primer en què es fixa la gent després del titular. Però cada cop els telèfon mòbils van guanyant terreny. És inevitable. Si es busca una bona fotografia, serà d'una càmera mínimament bona. Amb un mòbil no es pot fer, per la velocitat. Potser, aviar això farà que ens treguin el lloc, però està bastant estancat.

Normalment, els clubs de futbol català són de recursos limitats. En alguns d'ells els jugadors no cobren, i ho saben des d'abans de començar la temporada. Creus que és viable econòmicament treballar al costat del futbol català?

Depèn de com ho miris. Depèn de la teua forma de vida. Si fas amb 500€ al més... però has de buscar una segona feina. Al futbol català t'hi has de dedicar més per amor que pels diners.

Cada cop hi ha més mitjans que segueixen el futbol català, especialment digitals. I són mitjans que no generen benefici. Alguns no el busquen, d'altres sí, però això ha augmentat la demanda de fotografies. Com us ha afectat això? I com us ho retribueixen?

Com deia abans, ara hi ha moltes fotos fetes amb el mòbil, però pel futbol és necessària una bona càmera. Normalment, quan més falta fan les fotos és en els desplaçaments, i aquí és on es veuen mitjans, fins i tot com Mundo Deportivo, Sport o l'Esportiu, amb fotos fetes amb un mòbil. Això desprestigia el diari. Cada cop en demanen més, sí, però és com tot. Hi ha mitjans que no paguen mai, però pel fet de ser amic, i per fer més gran el futbol català... doncs ho fas. Et mencionen i et donen una mica de publicitat i això va bé. Alguns diaris digitals sí que paguen alguna cosa. Poca. Però alguna.

No sé si has notat, que l'aparició de mitjans digitals ha fet augmentar demanda de fotografia en mitjans tradicionals?

Normalment els mitjans sempre han tingut fotògrafs repartits pel territori, que enviaven fotografies. Potser sí que les agafen de les xarxes o mitjans digitals en desplaçaments llargs. Però estem com estàvem.

I ja l'última. Creus que en el futur el futbolcat tornarà a créixer com el que havia estat abans, o és un món massa engolit per l'elit i, sobretot, el Barça?

Crec que podria canviar la cosa. Cada cop està creixent més el futbol català, amb l'ajuda de les xarxes socials i, sobretot la base des de ben petits creixen amb aquest futbol i la cosa pot anar a millor. I la fotografia hi pot anar de la mà. Els mitjans en demanen cada cop més, de Tercera i Segona B, sobretot. Però no sé si donarà més públic, tot i que el seguiment seguirà, segur.